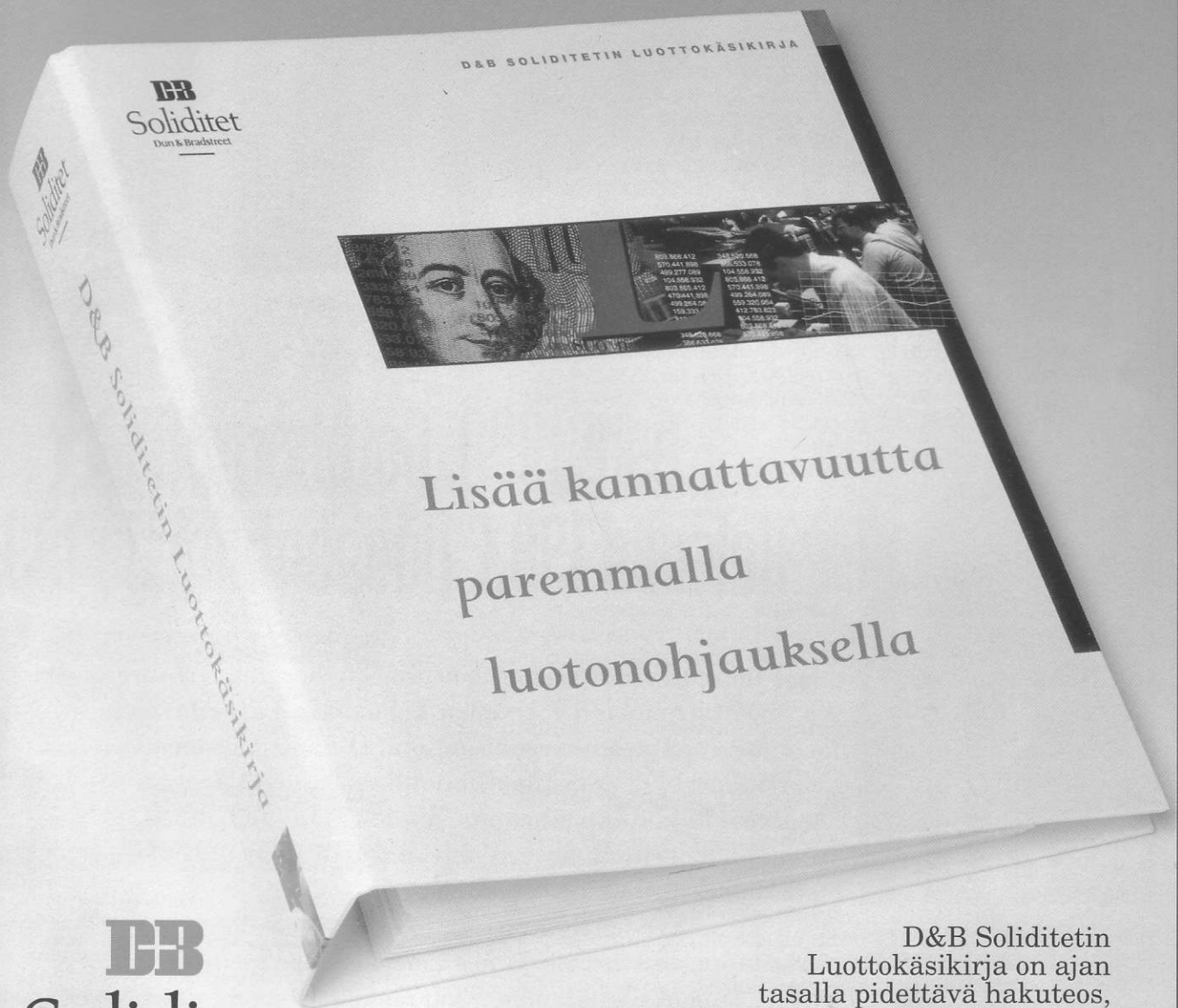

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N JÄSENLEHTI

1.95

Uusi, ajan tasalla pidettävä luottokäsikirja -
luotonannon käytännönläheiseksi työvälineeksi

Lisää kannattavuutta
paremmalla
luotonohjauksella

DB
Soliditet
Dun & Bradstreet

D&B Soliditetin
Luottokäsikirja on ajan
tasalla pidettävä hakuteos,
jota tarvitaan käytäessä luottokauppaa.
Käsikirja kattaa koko Credit Managementin eli
luoton antamisen, perimisen ja luottoriskien hallinnan.

Luottokäsikirja sisältyy D&B Soliditetin palvelusopimukseen (1200 mk),
muuten 1.080 mk (ei sis. päivityksiä).

TILAA: 9800-44566 tai telefax 90-602 2940

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät	4
Puheenjohtajan palsta	7
Luottomiesten meriseminaari Tallinnaan	8
Fecma - Launching into New Waters	12
Yhtiön johdon ja tilintarkastajan vastuu	14
Vierasvakuuksien riskeistä	15
Luotonvalvonnan palvelukäyttäytyminen	17
Keskustelu perintäalasta jatkuu	20
Varsinainen syyskokous hotelli Tornissa	22
Ajatuksia takaajalle annettavasta	
informaatiosta	26
Älä nuku kullan päällä	28
Korkolakiesitys Eduskuntaan	32
Jäsenhakemuslomake	34
Mediatiedot (Markkinointinumero)	35
Ulosottomaksuihin jälleen korotuksia	36
Uutisia	37
Aina roiskuu kun rapataan	39
Luottomiehet - Kreditmännens uusi	
hallitus -95	40
Uudet jäsenet	41
Kokouskutsu	42

Luottolinkki

Luottomiehet - Kreditmännens ry:n jäsenlehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PÄÄTOIMITTAJA

Mikko Kallankari Puh. 90-613 711
Fax. 90-514 763

TOIMITUSNEUVOSTO

Siru Syrjälä, Ari Rajala,
Puh. 90-503 4445 Puh.90-694 4711
Helena Lajunen, Pasi Randén,
Puh. 90-527 2774 Puh. 90-229 111
Jukka Marttila, Jorma Tähtinen,
Puh. 90-162 91 Puh. 90-669 848

ULKOASU

Jorma Tähtinen Fax 90-666 301

TOIMITUKSEN OSOITE

Luottomiehet ry
PL 891, 00101 Helsinki

TILAAJAPALVELU

Luottomiehet ry
c/o Itä-Helsingin Toimistopalvelu Oy
Linnanherrantie 27 D, 00950 Helsinki
Puh. 90-323 320 Fax 90-323 546

PANKKIYHTEYDET

Luottomiehet ry
SYP Hki-Rautatienkatu, 208918-73866

PAINOPIIKKA

Painoekspert Oy

Kirjoittajien lehdessä esittämät mielipiteet ovat heidän omiaan eivätkä siten välttämättä edusta yhdistyksen kantaa.

Pääkirjoitus

OSAKEYHTIÖLAKIIN SUUNNITELLAAN MUUTOKSIA OIKEUS- MINISTERIÖSSÄ

Muutosehdotusten keskeisenä lähtökohtana ovat olleet ETA-sopimuksesta ja kansallisisista tarpeista lähtevät muutostarpeet. Alunperin uusi lainsäädäntö oli tarkoitus saada voimaan jo tämän vuoden alussa, mutta nyt näyttää siltä, että muutokset tulevat voimaan aikaisintaan syksyllä 1995.

Ehdotetaan otettavaksi käyttöön kaksi erilaista osakeyhtiömuotoa: yksityinen ja julkinen osakeyhtiö. Tämän mallin tarkoituksena on saada myös suomalaisille yhtiöille mahdollisuus käyttää jo kaikissa EU-maissa käytettävää julkista osakeyhtiömuotoa, joka toimii osakkaiden rajoitetulla vastuulla. Tätä muutostahan tukee jo se, että Suomesta on tulossa yksi Euroopan Unionin jäsenvaltioista.

Mitä eroa sitten olisi yksityisellä ja julkisella osakeyhtiöllä?

Ensinnäkin julkisen osakeyhtiön toiminimestä tulee käydä ilmi sanat julkinen osakeyhtiö tai esitetty lyhenne joy. Vähimmäisosakepääomaksi on esitetty joy:llä 500.000 mk, minkä lisäksi julkisen osakeyhtiön arvopapereita voitaisiin tarjota yleisölle ja julkisen kaupankäynnin kohteeksi.

Yksityisissä osakeyhtiöissä vähimmäisosakepääoma korotettaisiin 50.000 mk:n, joka koskisi myös jo olemassa olevia yhtiöitä viiden vuoden siirtymäajalla. Nimikäytäntö pysyisi nykyisellään eli toiminimen yhteydessä tulisi käydä ilmi sana osakeyhtiö tai lyhenne oy.

Kaikki nykyiset osakeyhtiöt olisivat lain voimaan tullessa yksityisiä osakeyhtiöitä. Niille nykyisille yhtiöille, joilla olisi tarve muuttua julkiseksi osakeyhtiöksi annettaisiin mahdollisuus tarvittaessa päättää muuttumisesta jo ennen lain voimaan tuloa.

Osakepääoman maksuun ja rekisteröintiin on myös ehdotettu muutoksia. Tarkoitus on varmistaa entistä paremmin osakepääoman suorittaminen yhtiölle. Yhtiön rekisteröimisen edellytys olisi koko rekisteröitäväksi ilmoitetun osakepääoman maksu yhtiölle ennen sen rekisteröintiä kaupparekisteriin.

Osakeyhtiöiden tiedonantovelvollisuutta tulisi tehostaa. Julkisille osakeyhtiöille ehdotetaan velvollisuutta laatia välitilinpäätös, minkä lisäksi niissä tulisi aina olla vähintään yksi yhtiökokouksen valitsema keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja. Kaikille osakeyhtiöille tulisi pakolliseksi toimittaa yhtiötä koskevat tilinpäätökset kokoon katsomatta kaupparekisteriin.

Jäämme jännityksellä odottamaan millaisena ja koska uusi osakeyhtiölaki saadaan voimaan. Tuleeko meille kaksi rinnakaista osakeyhtiömuotoa. Katsoaanko esim. julkisissa osakeyhtiöissä 500.000 mk:n osakepääoma riittäväksi. Mitä tulee tapahtumaan uusien osakeyhtiöiden lukumäärälle. Onko seurauksena se, että pienet yritykset tulevat jatkossa olemaan entistä enemmän henkilöyhtiöitä. Kuinka kaupparekisteri tulee selviämään entistä suuremmasta tiedonantomäärästä ja kasvaako sieltä saatavien tilinpäätösten lukumäärä nykyisestä.

Mikko Kallankari, päätoimittaja

Luottomiesten hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

JYRKI PEKKALA

1. Missä yrityksessä työskentelet, tehtäväsi ja taustasi?

2. Toimintasi yhdistyksessä; koska olet tullut jäseneksi jne.

3. Mitä asioita yhdistyksen tulisi kehittää toiminnassaan ja mitkä ovat alan yleiset kehitystarpeet?

4. Onko luottoalan arvostus riittävä? Ellei, mitkä olisivat keinot sen kohentamiseen?

5. Mitä ongelmia näet luottoalalla olevan tällä hetkellä?

1. Olen ammatiltani asianajaja ja omistan asianajotoimiston toiminimeltään Asianajotoimisto Jyrki Pekka la. Olen kotoisin Rovaniemeltä, josta muutin Helsinkiin aloittaessani täällä oikeustieteen kandidaatin tutkinnon vuonna 1981. OTK:ksi valmistuin 1987. Taustani on siis kotipaikan osalta siedettävä, toisin kuin turkulaisilla luottomieskollegoilla Tero Lahdella ja Heikki Virrillä. Terveisiä vaan pojille.

2. Liityin Luottomiehet ry:n jäseneksi vuonna 1988 Suomen Luottotutkimus Oy:n toimitusjohtajana. Suositajani oli luottomies Risto Suviala silloisesta Maksutieto Oy:stä. Toivottavasti Riston ei ole tarvinnut hävetä antamaansa suositusta, ja jos on, kuittaan asian olutuoilla seuraavassa kokouksessa. Vuonna 1990 jäin pois Luottotutkimuksesta, perustin lakiasiaintoytöimiston, päätoimialana saatavien turvaaminen, perintä ja pienoistilintarkastukset. Vuonna 1992 minut hyväksyttiin Suomen Asianajajaliiton jäseneksi, jolloin toimistoni nimeksi tuli Asianajotoimisto Jyrki Pekkala.

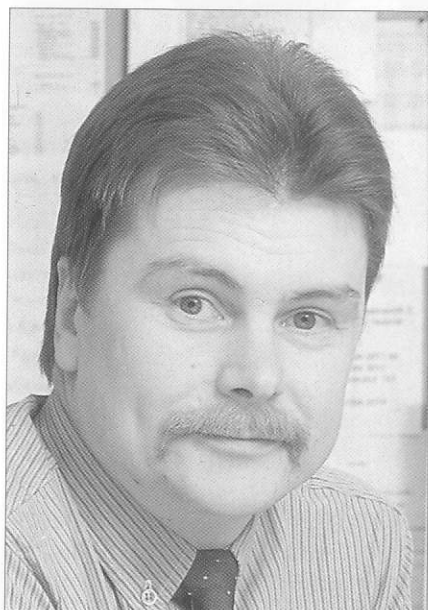
3. Yhdistyksen asioita on hoidettu mielestäni erittäin hyvin ja on vaikea löytää yleisiä kehitystarpeita. Suomen Luottotutkimuksen toimitusjohtajana esitin joskus pöytäkeskusteluissa ajatuksen ns. Luottomiesten kokouksessa pidettävästä luottotietopaneelistä, joissa eri toimistojen luottotietotutkijat vastaavat yleisön ja kilpailijoiden kysymyksiin koskien tarjoamiaan luottotietoraportteja ja -palveluja. Kyseessä olisi siis kiperä debatti, josta olisi yleisölle muutakin hyötyä kuin paneeliin osallistuvien tutkijoiden niskanpunoituksen asteen seuraaminen. Pidän ajatustani edelleen toteuttamiskelpoisena ja informaatioarvoltaan hyödyllisenä.

4. Luottoalaa arvostetaan mielestäni riittävästi viitaten siihen, että Luottomiehet ry:ltä on ryhdytty pyytämään lausuntoja keskeisissä lainsäädäntöhankeissa kuten korkolain muutosvalmistelussa. Arvostusta voitaisiin parantaa laajentamalla tällaisten lainvalmisteluhankkeiden kattavuutta ja osallistumalla esimerkiksi mielipiteen vaihtoon Kauppalehden ja Helsingin Sanomien talousosastoissa.

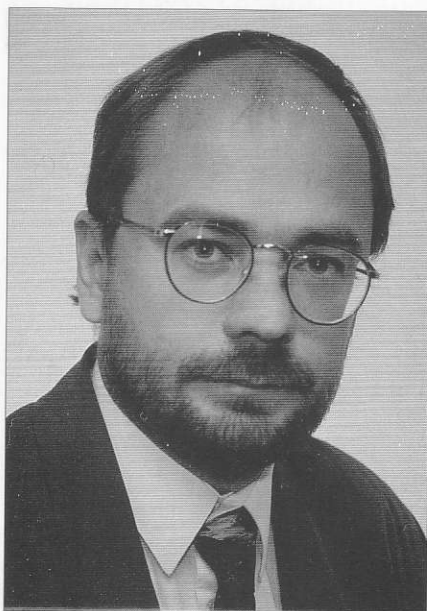
5. Keskeisin ongelma on luottotietojen jälkeenjääneisyys. Kokemukseni mukaan on kuitenkin käytännössä miltei mahdotonta tehdä täysin ajan tasalla olevia raportteja, olivatpa ne kuinka laajoja taikka kuinka kalliita tahansa. Mielestäni luottotietojen laatimisessa tulisi keskittyä enemmän tosiasiatietojen keräämiseen ja esittämiseen sekä todellisiin perusteluihin yleisten reititajärjestelmien sijasta. Faktatietojen määrän kasvassa asiakkaalla on tarkka tieto, milloin lausunto perustuu tosiasioihin ja milloin tutkijan omiin käsityksiin, minkä lisäksi asiakkaalla on mahdollisuus arvioida itse oman ammattitaitonsa perusteella, onko tutkijan arviota pidettävä oikeaan osuneena.

Jyrki Pekkala

Kai Palmen

Veijo Laakso

KAI PALMEN

1. Olen toiminut vuodesta 1990 huolinta- ja kuljetusala-
la olevan Scansped Oy:n luottopäällikkönä. Vuosina
1981-83 olin luottotietotutkijana Luottotieto ry:ssä.
Sen jälkeen Honeywell Oy:ssä ensin luotonvalvojana ja
myöhemmin maksuliikenne- ja perintäjaoksen jaos-
päällikkönä, josta siirryin nykyisen työnantajan palve-
lukseen.
2. Vuodesta 1981 pelkkänä rivijäsenenä.
3. Yhdistys on tällä hetkellä valitettavasti alan ihmisille
liian tuntematon ja vieras. Enemmän aktiivisuutta
jäsenistöön ja sitä kautta painokkaampia ja monipuoli-
sisempia kannanottoja mm. nyt ajankohtaisiin alaa
sääteleviin lakiuudistuksiin ja - ehdotuksiin.
Tuleva EU-jäsenyys asettaa myös uusia tavoitteita ja
haasteita yhdistyksen toimintaan.
4. Mielestäni laman myötä alan arvostus eri sidosryhmis-
sä ja miksei myös yleisellä tasolla on noussut kohtuul-
lisesti. Mutta talouden elpymisen myötä on selvästi
nähtävissä merkkejä alan jäämisestä niinsanotusti
"jalkoihin", ellei etujärjestömme toiminta ole jatkossa
entistä aktiivisempaa, kuuluvampaa, kauaskantoisem-
paa ja kansainvälisempää.
5. Äänemme ei vielä kukaan kantaudu tarpeeksi hyvin ja
painokkaasti päätöksentekijöille ja lainsäätäjille.

VEIJO LAAKSO

1. Työskentelen Luottokunnassa apulaisluottopäällikkö-
nä. Koulutukseltani olen sosionomi. Perheeseeni kuu-
luu vaimon lisäksi kaksi poikaa ja koira. Harrastuksi-
ni kuuluvat uinti ja puutarhanhoito.
2. Yhdistyksen jäsenenä olen ollut toistakymmentä vuot-
ta. Pari viimeistä vuotta olen toiminut koulutustoimi-
kunnassa.
3. Mielestäni yhdistyksen tulee jatkaa nykyisellä vireällä
linjalla. Varsinkin yhdistyksen lehdellä on tärkeä teh-
tävä tiedonjakajana. Yhdistyksen on pyrittävä aktiivi-
sesti vaikuttamaan uusien lakien valmisteluun, kuten
se tähänkin asti on tehnyt. Jäsenistön aktivoiminen
mukaan yhdistyksen toimintaan on vaikea mutta hy-
vin tärkeä tehtävä jotta yhdistys voisi jatkossa kehittyä
entistä monipuolisemmaksi.
4. Laman myötä yrityksissä on mielestäni alettu parem-
min ymmärtää myös aktiivisen luottopolitiikan ja pe-
rinnän tärkeys.
5. Nopeasti muuttuvat lait ja säädökset pitävät huolen
siitä, että jäsenistöllämme on edessään jatkuvasti uusia
haasteita. Tällä hetkellä huolta aiheuttaa uusi korko-
laki sekä valmisteilla oleva perintälaki.

Kadonneen luottomiehen metsästys

Valmistautuessani vastaanottamaan Luottomiesten puheenjohtajan tehtäviä olen pohdiskellut yhdistyksen maineikasta historiaa ja nykytilaa. Yhdistyshän täyttää 34 vuotta syksyllä 1995. Sen kehitystä on osuvasti kuvattu toteamalla: "...60-luku oli järjestäytymisen ja perustamisen vuosikymmen, 70-luku yhdistyksen aseman vakiintumisen ja 80-luku kansainvälistymisen vuosikymmen". Mitä sitten tode- taankaan Luottomiesten 40-vuotisjuhlas- sa 90-luvun merkityksestä yhdistykselle?

Yhdistyksen keskeiset tehtävät

Luottomiehillä on nähty olevan kolme perustehtävää. Yhdistys vaikuttaa ympäristöönsä ja yhteiskuntaan luottoalan etujärjestönä ja asiantuntijana. Koulutustoiminnalla tuetaan ja edesautetaan jäsenistön ammatillista kehittymistä ja hankitun ammattitaidon säilyttämistä. Hyvin tärkeää on myös toimia forumina jäsenistön keskinäisten sosiaalisten suhteiden solmimiselle ja näiden suhteiden lujittamisella. Hyvät keskinäiset suhteet ovat tie mm. avoimiin ja luottamuksellisiin keskusteluihin, jotka kehittävät ammatillisesti ja lisäävät arvokasta tietoa.

Perinteisesti näissä tehtävissä on onnistuttu hyvin. Se ei kuitenkaan tarkoita, että näin olisi tästä iäisyyteen. Viimeaikoina on ollut havaittavissa, että luottopäällikkö ja luotonvalvoja ovat harvinaisuutensa perusteella jo uhanalaisia lajeja ainakin yhdistystoimintansa puitteissa. Viime syyskokouksessa oli läsnä 47 yhdistyksen jäsentä, joista 30 tarjosi työpanostaan joko perintä- tai luottotietoyhtiölle. Lopuista 17:sta rivijäsenestä 7 oli joko nykyisiä tai entisiä hallituksen jäseniä. Mihin olemme kadottaneet ne ainakin 524

luottopäällikön tai luotonvalvojan tehtävissä toimivaa yhdistyksen jäsentä ?

Ketä metsästämme

En tietenkään tarkoita, että luottotieto- ja perintäalan ammattilaiset olisivat huonoja tai epäkelpoja luottomiehiä. Olen vain vilpittömän huolissani siitä, eivätkö luottopäälliköt ja luotonvalvojat olekaan selvinneet lamasta yhdistystoiminnallisen aktiivisuutensa säilyttäen.

Näitä 524 henkilöä yritysten luottotalinnosta kaipaamme Luottomiesten seuraavaan kokoukseen, jossa keskustellaan nimenomaan luotto-organisaation roolista yrityksissä sekä sen suhteesta myyntiin. Keskustelun alustaa hallintojohtaja **Hannu Raiskio** Berner Osakeyhtiöstä.

Tammikuun jäsenkokous olkoon alku uudelle aktiivisuudelle. Onhan kokouksen teema varmasti hyvin lähellä kaikkia yhdistyksen jäseniä. Illan aikana ei myöskään perehdytä yhteenkään menneillään olevaan tai tulevaan lainsäädäntöhankkeeseen. Juridiikkaa lienee sen tärkeyttä ja ajankohtaisuutta aliarvioimatta käsitelty viime vuosina yhdistyksen tilaisuuksissa vähintään riittävästi.

Syötti on heitetty

Julistan avoimen kilpailun kadonneen luottohenkilön metsästyksiksi. Pistemäärältään arvokkain suoritus on metsästyksen saaliiksi mainitun omaehtoinen saapuminen seuraavaan kokoukseen keskustelemaan yhteisistä asioista. Palkintona on vireästi toimiva ja keskusteleva yhdistys, jonka aktiivinen jäsenistö edustaa laajasti eri luottotoiminnan ammattialoja.

Olli Kivelä
Puheenjohtaja

Luottomiesten

MERISEMINAARI

Tallinnaan

3.-4.10. 1994

M/S Silja Festifalilla

Kirjoittajat:
Mikko Kallankari
Raimo Järvisalo
Petri Carpén.

Valokuvat:
Sami Ijäs

Yhdistyksen jokavuotiseen meriseminaariin osallistui 52 yhdistyksen jäsentä. Kokoontumispaikaksi oli sovittu Katajanokan satamatermi-naali, jonne luottomiehet ja -naiset saapuivatkin jo aamutuimaan. Oman eurohenkisen mausteen seminaarille antoi samaan aikaan laivalla järjestetty Fecma Council Meeting, johon osallistu 16 luottoalan ammattilaista ympäri Eurooppaa.

Meriseminaarin avasi yhdistyksen puheenjohtaja **Anna-Maija Urpelainen**. Hän toivotti kaikki yhdistyksen jäsenet ja luennoitsijat tervetulleeksi seminaariin. Puheenjohtaja Urpelainen muistutti myös siitä, että samana päivänä vuonna 1961 perustettiin Luottomiehet-Kreditmän-nen ry.

Luentoja laivalla

Ensimmäisenä luennoitsijana esiintyi rahoituspäällikkö **Ismo Vaittinen** Omaisuudenhoitoyhtiö Arsenal Oy:stä. Hän käsitteli esitelmässään osakeyhtiön osakkaan, hallituksen jäsenen ja tilintarkastajan vastuuta yhtiön velvotteista tänä päivänä, siitä miksi se on muuttumassa lähiaikoina tai miksi se voisi muuttua velkojan näkökulmasta (ks. sivu 14).

Vierasvakuuksien synnyttämistä ongelmista saimme kuulla professori **Raimo Immosen** Lappeenrannan teknillisestä korkeakoulusta pitämässä esitelmässä. Hän käsitteli aiheita mm. kertomalla siitä, mitä vierasvakuudella

tarkoitetaan, kuka voi päättää vakuudesta, mitkä ovat vierasvakuuden antamista koskevat yleispanntausrajoitukset ja kuinka vierasvakuus voi perääntyä. Perääntymisen syitä voivat olla mm. jos vierasvakuuden antaminen katsotaan lahjaksi, jos se on annettu vanhasta velasta tai jos sen antaminen on sopimatonta velkojan suostimista. Hän totesikin esitelmänsä lopussa sen, että yritystoiminnassa vierasvakuus ei saisi olla aivan vieras (ks. sivu 15).

Koulutusasiantuntija **Anneli Kansasen** Markkinointi-instituutista piti esitelmän "Kansakäymistaitojen ja asiakas-tuntemuksen kehittäminen luotonvalvonnassa." Hän käsitteli aiheita mm. kahden henkilön kohtaamisen, kansakäymistilanteessa syntyvän stressin, turhautuneen asiakkaan, kansakäymiseen vaikuttamisen, sanallisen viestin ja kehon kielen näkökulmista (ks. sivu 17).

Tallinnaan ja tallinnalaisiin tutustuminen

Luottomiesten seminaariristeilyn ohjelmassa oli käynti Tallinnassa, joka ei kuitenkaan sään suhteen ollut suosiollinen luottoväelle ja heidän ulkomaisille FECMA-vierailleen. Harmaita sadeilma ei mitenkään ilmentänyt Tallinnassa yleensä vallitsevaa nuorekasta ja tulevaisuuteen uskovaa ilmapii-riä, jossa paljon pannaan painoa vapautumisen mukana tulleeeseen uuteen kansainvälisyyteen.

Kasvonsa pesseessä Olympia-hotellissa uuden kansallisen luottotietotoimiston Krediidiinfo AS:n toimitusjohtaja **Veiko Meos** esitteli aluksi Viron taloudellista kehitystä viime vuosina. Monen yllätykseksi "Eesti Krooni" on hyvin säilyttänyt arvonsa, ja maan talous on kehittynyt tyydyttävästi. Suomalaisen kannalta heidän tuontitilastonsa olivat miellyttävää katseltavaa. Tulevaisuudessa meidän on kuitenkin syytä varautua lisääntyvään kilpailuun sikäläisillä markkinoilla.

Vuosi sitten perustettu Krediidiinfo AS on Viron pankkien omistama luottotietotoimisto, jolla on tietynlainen erityisasema osakkaittensa tietopalvelussa. Vielä virolaiset likeyritykset eivät juurikaan osaa ottaa tietoja toisista maan likeyrityksistä, mikä pitää toimiston tietokannan melko suppeana. Ulkomaille yhteydet molempiin suuntiin ovat vilkastumassa, ja esimerkiksi

Seminaariväki seuraamassa Veiko Meoksen luentoa

Suomeen yhteydet hoideaan linjateitse. Veiko Meos oli ottanut henkilökuntaansa mukaan tilaisuuteen. Heidän nuori ikänsä ehkä yllätti varsinkin fecmalaiset, jotka muutoin vilkkaasti osallistuivat englanninkieliseen keskusteluun. Ja tietysti myös nauttivat muiden mukana aitoa SAKU ORIGINALIA.

Luottomiesten vieraille käynti Tallinnassa oli ehkä eksoottinenkin kokemus, ja monelle meikäläisellekin ensimmäinen kerta itsenäisessä tasavallassa. Vahinko vain, että rankka sade jokseenkin pilasi kiertoajelun. Silja Festivalin turvalliseen huomaan sentään bussimme löysivät tiensä. Ohjelma laivalla jatkui arvokkaissa merkeissä.

Fecma Council Meeting

Luottomiehet ry:n edustajina kokoukseen osallistuivat Ulkomaantoimikunnan jäsenistä puheenjohtaja **Thomas Feodoroff** ja **Petri Carpén**.

Kokouksen pääaiheena oli keskustelu järjestön tulevaisuuden tavoitteista ja toiminnan painopisteistä. Varsin yleinen mielipide oli, että FECMAN tärkein tehtävä on pyrkiä vaikuttamaan EU:ssa suunnitteilla oleviin luottoalaa koskeviin hankkeisiin. Järjestön uskottavuutta kuitenkin heikentää se, ettei sillä ole yhtenäistä linjaa eräissä varsin keskeisissä asioissa (esim. viivästykskorkolainsäädäntö) FECMAN konferenssien merkityksestä käytiin kiivastakin keskustelua ja lopulta päädyttiin siihen, että niitä pyritään järjestämään joka toinen vuosi huolimatta siitä, että viime kesän konferenssi Irlannissa jouduttiin peruuttamaan.

Osa jäsenyhdistyksistä halusi, että FECMA julkaisisi luettelon, joka sisältäisi tiedot kaikista eri jäsenyhdistysten jäsenistä. Luettelon hyöty vaikuttaa kuitenkin varsin kyseenalaiselta ja painatuskustannukset olisivat noin 0,5 mmk. Olisikin mielekkäämpää, että kattavan luettelon sijasta julkaistaisiin versio, jossa olisi jokaisesta jäsenmaasta vain suppeat yhteystiedot esim. yhdistysten hallituksista sekä luottotieto- ja perimistöimistoista.

Muutama vuosi sitten tehtiin päätös, että FECMA julkaisee pienimuotoista tiedotuslehtistä pari kertaa vuodessa. Sinänsä hyvä ajatus tyrehtyi alkuunsa. Nyt kuitenkin päätettiin, että ensi vuoden alussa tehdään uusi yritys. Newsletter olisikin ehdottoman välttämätön informaation välittämiseksi esim. EU:n piirissä tapahtuvista hankkeista. Tällä kerralla julkaisuyrityksellä saattaa olla edelliskerrasta paremmat toteutumisedellytykset, koska on sovittu, että järjestön sihteeristö huolehtii julkaistavien artikkelien koordinoinnista. Nähtäväksi kuitenkin jää, saako FECMA tällä kerralla julkaisua aikaseksi.

FECMAN budjetti on tasapainossa, ja jäsenmaksut päätettiin pitää tämänvuotisella tasolla. Irlannin **Frank Corbettin** toimikauden päätyttyä uudeksi puheenjohtajaksi valittiin nykyinen varapuheenjohtaja, Ranskan **Ann Lejeune**. Varapuheenjohtajaksi valittiin Norjan **Knut-Johan Onarheim** ja rahastonhoitajaksi Englannin **Ted Brown**. Toimistotehtäviä hoitaa edelleen Englannin yhdistys, sihteerinään **Peter Rowe**.

Vuoden Luottomies 1994

Vuoden Luottomieheksi nimettiin luottopäällikkö **Petri Carpén** Luottokunnasta. Hän on kymmenes Luottomiehet ry:n jäsen, joka on saanut kyseisen tittelin. Yhdistyksen puolesta puheenjohtaja Urpelainen luovutti diplomin luottopäällikkö Carpénille.

Urpelainen korosti onnitelupuheessaan vuoden luottomiehen menestyksellistä uraa luottoalalla sekä suurta panosta Luottomiehet ry:n toiminnassa. Luottopäällikkö Carpén on aktiivisesti ulkomaantoimikunnan jäsenenä ottanut osaa kansainvälisiin kysymyksiin mm. edustamalla yhdistystä FECMAN kokouksissa.

Luottopäällikkö Petri Carpén piti pienen kiitospuheen vuoron, jossa hän kiitti saamastaan huomionosoituksesta ja luottamuksesta Luottomiehiä sekä työyhteisöään ja työnantajaa, jotka ovat mahdollistaneet mielenkiintoisen työn luottoalalla.

Puheenjohtaja Urpelainen luovuttaa diplomin luottopäällikkö Petri Carpénille.

Ilta jatkui kansainvälisissä merkeissä juhlaillallisella. Yhdistyksen jäsenet kävivät mielenkiintoisia luottoalan keskusteluja fecmalaisten kanssa mm. myöhästymiskoroista. Aihe tuntui puhuttavan monia. Näkemyserojakin asiasta tuntui olevan eri maiden edustajien kanssa, vaikka eurooppa yhdentyykin.

FECMA

- Launching into New Waters

An extract from a talk given on the "Silja Festival" at the Finnish Credit Association Dinner on October 3 1994, attended by representatives of other member associations of FECMA by Colin Hingston, retiring FECMA Treasurer.

Manager, Colin Hingston

Briefly, the aims of FECMA, since its birth have been to:

Raise professional standards of credit management people.

Contribute knowledge and skills of Credit Managers to the common good of the people of Europe by participating in public affairs at national and European levels.

To raise the status of the profession.

This was the "what", but we have never been altogether clear on the "how". We have done a lot more planning than actually doing. While we have had objectives to develop education, to exchange information and offer solutions to financial issues, to conduct research, to establish links with the European Commission and national governments, to encourage the formation of credit associations in countries where none exist at present, FECMA has necessarily relied on the national associations to carry forward such work that has been done, at best acting as a source of encouragement.

I say "necessarily", because FECMA has never been set up with the resources to operate as a force in itself. Perhaps, one day, this will change. In the meantime, it must continue to rely on the commitment of its member associations. Not surprisingly, with

only two Council meetings per year, different languages, different points of view, different stages of development, this commitment has not always been universally strong.

Now, at last, we are beginning to see ahead and map out the route we want to take.

We have already had some contact with the European Commission and certain MEPs. As we decide on common approaches to important issues, these contacts will be developed further.

We can work on encouraging best practices in the credit services industry - that may worry Intrum Justitia as much as it does my own company, Dun & Bradstreet! - but will benefit everyone in the longer term.

The key to FECMA action is more participation by individual associations, and good and regular communications. Given the geographical spread from Ireland to Austria, Finland to Spain, communicating regularly is not easy, but we

should be able to improve this as new E-Mail technology becomes increasingly available and compatible. While contact with national governments will primarily remain the responsibility of the national associations, ideas and experiences can be shared to assist these efforts. We have already seen some unofficial co-operation between countries as a result of contacts made through FECMA. Such efforts can be more planned and formalised. Perhaps events at regional level can be organised. For example, among the Nordic countries, France/Belgium/Spain; Italy/Austria; Ireland/UK/Netherlands. It is planned that the 1996 FECMA Conference will be organised with speakers nominated by member associations. This, we hope, will help to encourage interest within each country.

We often hear about the different cultures and different attitudes in various countries. The more I travel around Europe, the more I see how much people are basically the same. For example, I do not believe that the Germans are any more efficient, or that the French are better at cooking! Of course there are challenges and difficulties, but these can be overcome if the will is there to co-operate. An effective, united FECMA will not just add together the strengths of all member associations, it will multiply them.

Osakeyhtiön johdon ja tilintarkastajan vastuu yhtiön velvoitteista

Liiketoimintaa aloitettaessa yhtiön perustajien mielenkiinto yhtiömuodon valinnansuhteen kohdistuu pääosin kahteen seikkaan - (voiton) verotukseen ja vastuuseen yhtiön velvoitteista.

Yhtiö itse vastaa

Suuressa osassa yhtiöitä voiton verottaminen ei tule koskaan muodostumaan ongelmaksi. Sen sijaan osittain samasta syystä vastuu yhtiön velvoitteista voi tulla hyvinkin mahdolliseksi.

Osakeyhtiön suosio yhtiömuotona perustuu osittain siihen, että lähtökohtaisesti vain osakeyhtiö itse vastaa omista sitoumuksistaan. Näin siis omistajat eli osakkaat tai ketkään muutkaan eli yhtiön puolesta toimineet eivät vasta yhtiön sitoumuksista.

Käytännösähän ainakin pienten ja keskisuurten yritysten osalta todellisuus on aika karu. Yrittäjät ovat erittäin usein sidoksissa yhtiön

vastuisiin takausten ja panttausten kautta yli taloudellisen kantokykynsä. Yrityskiinnitysjärjestelmä ei lain hyvästä tarkoituksesta huolimatta ole paljontaan helpottanut yrittäjän asemaa tässä suhteessa.

Johto voi joutua vastuuseen

Osakeyhtiö on siis juridisesti itsenäinen oikeushenkilö, joka voi saada oikeuksia ja tulla velvoitetuksi suhteessa muihin. Kuitenkin, koska osakeyhtiö ei sinänsä pysty toimimaan ilman sen lukuun ja puolesta toimivien luonnollisten henkilöiden päätöksiä ja toimenpiteitä, vastuu yhtiön velvoitteista voi yhtiön ohella kanavoitua luonnollisten henkilöiden kannettavaksi. Osakeyhtiötä - ei ainakaan toistaiseksi - voida tuomita rikosoikeudelliseen rangaistukseen, vaan tuomittavaksi joutuvat osakeyhtiön puolesta toimineet luonnolliset henkilöt. Samoin jos osakeyhtiön toiminnasta aiheutuu jollekin vahinkoa, vastuussa vahingonkorvauksesta voivat olla paitsi yhtiö itse, joissakin tapauksissa myös yhtiön puolesta ja lukuun toimineet luonnolliset henkilöt.

Osakeyhtiölain 15 luvun 1 §:n mukaan mm. hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan kolmannelle syntyneen vahingon, joka on aiheutettu osakeyhtiölakia tai yhtiöjärjestystä rikkomalla. Tilintarkastaja on taas saman luvun 3 §:n mukaan vastuussa vahingosta, jonka hän

on tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut.

Oman pääoman vaatimus

Hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja voivat tämän mukaisesti joutua vastuuseen useastakin eri syystä, mutta ainakin näinä taloudellisesti vaikeina aikoina on useimmiten tullut seovittäväksi osakeyhtiön johdon ja tilintarkastajan vastuu sen johdosta, että yhtiö on toiminut osakeyhtiölain vastaisesti ns. häviötilassa.

Jos osakeyhtiön hallitus havaitsee, että yhtiön oma pääoma on pienempi kuin 1/3 osakepääomasta, hallituksen on mahdollisimman pian kutsuttava yhtiökokous koolle käsittelemään yhtiön asettamista selvitystilaan (OYL 13 luku 2 §). Kysymyksessä on tällöin ns. yhtiön selvitystila. Jos sitten viimeistään seuraavana tilikautena tilinpäätöstä käsiteltäessä varsinaisessa yhtiökokouksessa ei esitetä asianmukaista tasetta, jonka mukaan oma pääoma on vähintään puolet osakepääomasta, yhtiö on asetettava selvitystilaan. Tässä vaiheessa on kyse ns. yhtiön selvitystilapaakosta.

Selvitystilaan aikana ja mahdollisesti seuraavaan selvitystilapakkoon asti yhtiön hallituksen on pyrittävä korjaamaan oman pääoman tilannetta esimerkiksi tuloksen, arvonorotuksen, osakepääoman korotuksen tai oman pääoman ehtoisen ns. vakautetun lainan avulla.

Osakeyhtiön oman pääoman vaatimus on tarkoitettu mm. yhtiön velkojen suojaksi. Kun lähtökohtaisesti vain osakeyhtiö vastaa sitoumuksistaan, yhtiön taloudelliselle tilanteelle on annettava vaatimuksia, jotta se edes teoriassa voidaan katsoa toimintakykyiseksi ja oikeutetuksi tekemään sitoumuksia. Osakeyhtiön hallituksella on katsottava erityisesti kriisitilanteessa olevan velvollisuus seurata yhtiön taloudellista tilaa ja sitä, ettei mahdollisesti lainvastaisessa tilassa toimiva yhtiö aiheuta vahinkoa kolmannelle. Hallituksella on nimenomaan toimintavelvollisuus, sillä jo pelk-

kä passiivisuus saattaa aiheuttaa korvausvastuun.

Tilintarkastajan vastuu saattaa toteutua, jos hän jättää tilintarkastuskertomuksessaan mainitsematta selvitystilauhasta tai -pakosta. Tilintarkastajankin vastuun toteutumiseksi vaaditaan ns. syytetyttä eli "tekoa, jota ilman seurausta ei olisi syntynyt".

Yleisimmin hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan (sekä tilintarkastajan) taloudellinen vastuu tulee selvitetäväksi, kun selvitystilauhan tai -pakon alainen yhtiö velkaantuu lisää ja tästä aiheutuu myöhemmin velkojille tappiota. Tuomioistuimissa aina Korkeinta oikeutta myöten on käsitelty useita tapauksia, joissa hallituksen jäsen, toimitusjohtaja (ja myös tilintarkastaja) on velvoitettu korvaamaan velkojalle lisävelkaantumisesta aiheutunut vahinko.

Velkojan kannattaa etuaan valvoakseen yhä useammin harkita velallisten tilinpäätösten vaatimista ja myös niihin perehtymistä. Tilinpäätöksistä saadaan niihin jo päällisin puolin tutustumalla hyviä "luottotietoja". Tilintarkastajien kertomusten vaatimisella ja niihin tutustumisella säävutetaan lisäksi myös ehkä se etu, että jos tilintarkastaja laiminlyö mainita selvitystilauhasta tai -pakosta, velkoja voi perustellummin väittää syyhteyden olevan myös tilintarkastajaan nähden ja vaatia vahingonkorvausta myös häneltä. Usein onkin niin, että tilintarkastaja on vahingonkorvauksen todellisen maksukykyyn suhteen paremmassa asemassa kuin yhtiön puolesta toiminut johto.

Samastaminen

Osakeyhtiölain uudistamista pohtinut toimikunta esittää mietinnössään (Komiteamietintö 1992:32) uusia mm. yhtiön selvitystilaan liittyviä säännöksiä. Lain uudistamisen myötä selvitystilasäännökset ilmeisesti tulevat huomattavasti selkeimmiksi ja tiukemmiksi. Hallituksen on esimerkiksi ryhdyttyvä toimiin jo jos on syytä olettaa, että oma pääoma on laskenut pienemmäksi kuin puoleen osakepää-

omasta. Toimikuntakaan ei mietinnössään päätenyt "vielä tässä vaiheessa" ehdottomaan ns. vastuun samastamista, jonka mukaan osakkeen omistaja voisi tulla osakeyhtiön sitoumuksista henkilökohtaisesti vastuulliseksi. Perusteluna vastuun samastamiselle olisi mm. se, että osakkaan oma henkilökohtainen taloudellinen toiminta puetaan osakeyhtiön "valekaapuun". Samastaminen voisi tulla kysymykseen esimerkiksi, jos toiminta tapahtuisi pelkän omistajan intressissä ilman yhtiön omaa tarkoitusta tai jos yhtiöllä ei olisi omia toimitiloja eikä omaa merkittävää laskutusta. Toimikuntakin kyllä toteaa mietinnössään, että "vastuun samastaminen on kuitenkin mahdollista, kuten tähänkin asti, tuomioistuinten yksittäistä tapausta koskevilla päätöksillä". Tähän asti osakeyhtiö-

muoto on jätetty ottamatta huomioon lähinnä verotuspauksissa, jolloin on sovellettu verotuslain 56 §:ää eli ns. yleistä veronkierron estämispäykälää. (Ks. samastamisesta ja oikeustapauksia myös teoksesta **Immonen Raimo**: Velkojainsuoja yritysrakenteiden muutoksissa).

Paitsi yhteiskunnan, myös velallisyhtiön kanssa samalla toimialalla laillisesti toimivien sekä velkojen edun mukaista on, että velkoja selvittää kaikki osakeyhtiön sitoumuksista mahdollisesti henkilökohtaisesti vastuussa olevat. Vastoin selvitystilasäännöksiä tai oman henkilökohtaisen edun tavoittelemiseksi rakennetut osakeyhtiöt aiheuttavat kustannuksia, jotka aina tavalla tai toisella koituvat toisten lakeja ja määräyksiä noudattavien - maksettaviksi.

Yritysjuridiikan professori, **Raimo Immonen**
Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu/
Kauppatieteiden laitos

Vierasvakuuksien riskeistä

Vakuudesta saadaan luotonannossa turvaa, kun

- vakuus on otettu vastaan muodollisesti oikein
- vakuutta hallitaan oikein

- vakuus vastaa realisointiarvoltaan myönnetyn luoton määrää ja
- vakuus on saatu oikeassa ajassa niin, ettei se peräänny.

Vierasvakuudella tarkoitetaan muun kuin luotonantajaa, velallisen antamaa vakuutta. Erityiset riskit vierasvakuuksissa liittyvät kahteen mainituista elementeistä, vakuuden vastaanottamiseen ja perääntymisriskiin. Vakuuden arvostus ja realisointi eivät sellaisenaan poikkea velallisen oman vakuuden arvostuksesta ja rahaksi muuttamisesta. Seuraavassa muutamia huomioita.

A. Kuka voi päättää vakuuden antamisesta?

Osakeyhtiö saa harjoittaa toimintaa ja ryhtyä toimenpiteisiin, jotka kuuluvat sen rekisteröityyn toimialaan. Osakeyhtiö ei siis saa mennä toimialaansa ulommaksi. Vakuuden antamisesta yhtiön puolesta päättää normaalisti yhtiön toimivaltainen **hallitus**.

KKO 1988:31 **Toimitusjohtaja** ei voinut pantata yhtiön patenttia kolmannen velasta.

Vakuuden antaminen vieraasta velasta on hyvin lähellä yhtiön varojen vastikkeetonta luovutusta, mikä taas on osakeyhtiölain tiukasti kieltämä asia.

Vierasvakuuden antaminen ilman riittävää vastavakuutta tai taloudellista liittymää yhtiön toimintaan voi konkretisoida hallituksen (tai tilintarkastajien tai toimitusjohtajan) huolimattomuuden ja korvausvelvollisuuden OYL 15:1-2 §).

Sen vuoksi yhtiön tulee saada vakuuden antamisesta jotain vastiketta. Tällainen vastike voi olla päävelasta saatava taloudellinen hyöty. Luottokäytännössä on varsin yleisesti katsottu myös niin, että vakuuden antavan yhtiön ja velanottajan yhtiön olessa samaa konsernia, vakuutusvastuun ottamisesta saadaan konsernin luoman intressiyhteyden vuoksi myös vakuuden antavalle konserniyhtiölle ainakin välillisesti sellaista liiketoiminnallista hyötyä, jota voidaan pitää riittävänä vastikkeena. Asia ei kuitenkaan ole aivan ongelmaton sen vuoksi, että vierasvakuuden antamisessa ylitetään normaalisti yhtiön toimiala ja tarkoitus.

Päätettäessä vierasvakuuden antamisesta tulee lähteä siitä, ettei yhtiön hallituksen päätös ole riittävä, vaan päätökseen vaaditaan **kaikkien osakkeenomistajien** hyväksyminen. Tavallisten osakeyhtiöiden osalta oikeuskäytäntö-

sä on katsottu, että kaikkien osakkeenomistajien hyväksyminen antaisi mahdollisuuden toimialaliukumaan:

KKO 1986 II 136 kaikkien osakkaiden hyväksymä toimialan vastainen panttaus sitoi yhtiötä.

KKO 1992:10 Hallituksen antama vierastakaus toimialan ulkopuolelle sitoi yhtiötä, kun ainoa osakas sen hyväksyi.

Asunto-osakeyhtiöiden mahdollisuus antaa vierasvakuus varoistaan sen sijaan rajattu osakkaiden suojaamiseksi kapeammaksi:

AsOYL 76.2 §: Mahdollinen vain jos velka tarpeen yhtiön rakennuksen tai kiinteistön huoltoa tai käyttämistä varten. Ratkaisevaa on yhtiön ja sen osakkaiden etu.

Kun otetaan huomioon osakeyhtiön luonne osakkaiden väliseen sopimukseen perustuvana yhteenliittymänä, voitaisiin puoltaa tiukempaakin linjaa: Osakkeenomistajien valtuudet päättää vierasvakuuden antamisesta ulottuvat vain voitonjakokelpoisten varojen eli vapaan pääoman määrään. Jos vakuus määrällisesti ylittää tämän rajan, siirtyään alueelle, jossa vakuus vaikuttaa sidottuun omaan pääomaan, ja silloin loukataan velkojia. Sen vuoksi näin suuren vierasvakuuden antaminen ei voisi olla mahdollista edes kaikkien osakkeenomistajien suostumuksella. Kokein oikeus näyttää kuitenkin, ainakin toistaiseksi, mieltyneen väljempään tulkintaan.

B. Vierasvakuuden perääntyminen

TakaisinsaantiL 6 §:n mukaan ennen konkurssia kriittisenä aikana annettu lahja voidaan saada peräytymään. Samoin voi peräytyä sopimus, joka on lahjanluontoinen sopijapuolten suoritusten välisen ilmeisen epäsuhteen vuoksi. Kuten huomattiin, vierasvakuus on luonteeltaan lähellä vastikkeetonta riskin ottamista. Arvioitaessa vierasvakuuden anta-

misen peräytymisriskiä huomiota kiinnitetään silloin siihen saadaanko pantista vakuuden antavalle yhtiölle riittävästi taloudellista etua. Merkitystä voi olla myös sillä, onko mahdollinen regressioikeus turvattu vai ei, mutta regressioikeutta ei sellaisenaan voida pitää riittävänä vastikkeena. Jos annettavasta vierasvakuudesta saadaan riittävä vastavakuus, ei riskin ottaminen yleensä ole lahjanluonteista.

Samalla tavoin kuin edellä, konsernisuhteissa annettava vierasvakuus voi olla kestävä, kun päävelka hyödyttää konsernin liiketoimintoja, koska vakuuden antava konserniyhtiö saa sekin silloin omaan toimintaansa liiketoimintaetua. Konsernirakenteen ulkopuolella liiketoimintahyödyn tulee sen sijaan olla konkreettisempaa.

Poikkeuksellisesti vierasvakuus saattaa perääntyä myös takaisinsaantiL 5 §:n nojalla silloin, kun vakuuden antamista voidaan pitää sopimattomana velkojan suosimisena toisten velkojien kustannuksella. Sen sijaan TakaisinsaantiL 14 §:n yleinen panttausta koskeva peräytymissäännös ei soveltune vierasvakuuteen sen vuoksi, että siinä on edellytykseksi asetettu velallisen oma velka, josta vakuus annetaan.

Siis: Vierasvakuus ei saisi yritystoiminnassa olla aivan vieras.

Luotonvalvonnan palvelukäyttämisen luottamusta rakentamassa

Aikoinaan koululaisten Kevät-pörräisessä oli lasten kuvauksia eri ammateista. Opettajasta kirjoitti joku koululainen: "Opettaja on ihminen, joka on aina siisti ja tottelee." Miten mahtaisi asiakas kuvata luotonvalvojaa? Onko luotonvalvoja tarkka ja valvova? Ainakin on selvää, että ympäristön käsitykset tehtävistä ja asiantuntemuksesta syntyvät usein kohtaamisten perusteella.

Viime aikoina monet palveluvoittoiset tehtävät ovat korostuneesti nousseet esille ihmisten välisten suhteiden merkeissä. Puhutaan eräänlaisesta sosiaalisesta lahjakkuudesta. Tehtävien menestyksenkään hoitamisen katsotaan edellyttävän keskinäisen kanssakäymisen kehittämistä ja hyvää tilankehallintaa.

Onnistuuko viestintä?

Nykyaikainen asiakaspalvelu on luotettavaa asiantuntemus-

ta. Mutta laatu edellyttää myös asiallista ja miellyttävää kokemusta. Tämän eräänlaisen elämyksellisen piirteen asioiden hoitamiseen synnyttää ihmisten välinen kohtaaminen. Monissa yhteyksissä on voitu todeta, että sopimus tai kauppa edelleen tehdään ei niinkään persoonattomien yritysten välillä, vaan enemmänkin ihmisten välisten vuorovaikutussuhteiden avulla. Ilman kohtaamisia on vaikea kuvitella luotonvalvonnankaan onnistuvan. Onnistunut vuorovaikutus on

- avointa
- asiallista
- tasapuolista
- toinen toisiaan kunnioittavaa
- ymmärrettävää
- ilmapiiriltään inhimillistä.

Epäonnistuessaan vuorovaikutuksessa koetaan

- halveksuntaa
- kieroilua
- vähättelyä
- ymmärryksen puutetta
- asiantuntemattomuutta
- painostusta.

Hyvässä palvelusuhteessa luotonvalvoja tietää, mistä puhuu, ilmaisee itseään ymmärrettävästi ja kiinnostavasti. Hän toimii ystävällisesti ja hänen sanomiseensa voi luottaa. Asiakas saa ilmaista avoimesti oman käsityksensä ja hänen käytöksensä saa myös vastakaikua. Tilanne on kiinnostava ja tasa-arvoinen.

Mikä kohtaamisessa vaikuttaa?

Vaikutelma palvelutilanteesta muodostuu jo ennen kuin sanaakaan on lausuttu. Elämys syntyy ilman sanojakin. Vain osa ihmisten välisestä viestinnästä on tietoista. Onhan jokaisella kokemusta siitä, miten voimakkaasti saattaa vaikuttaa kanssaihminen epäkohtelias kehon asento tai vihainen katse, puhumattakaan näyttävistä halveksivista eleistä. Ei liene epäilystäkään siitä, että nykyaikaiseen asiantuntijarooliin kuuluu huolitellun pukeutumisen lisäksi, miellyttävä käytös, ystävälliset kasvot, huomioonottava katsekontakti ja kohteliaat eleet. Itse asiassa pitäisi selvästi enemmän käyttää voimavaroja miellyttävän ulkoisen viestinnän kehittämiseen samalla kun herkistyttäisiin yhä paremmin aistimaan myös asiakkaan sanattomat viestit. Luontevaan kanssakäymiseen ei kuitenkaan kuulu tietoinen ja jatkuva toisen tarkkailu sekä siitä tulkintojen tekeminen. Havainnointimme tapahtuu vääjäämättä kaikilla tajunnan tasoilla. On ehkä opittava luotamaan siihen, että "tulkinat" kyllä osuvat vaistomaisesti oikeille linjoille kunhan vain itse olisimme avoimempia myös fyysisesti ja kiinnittäisimme luontevasti huomiomme muuhunkin kuin kumpanimme sanoihin.

Miten sietää painetta?

Monimutkaiset ja vaativat viestintätilanteet aiheuttavat selviytymisen ja onnistumisen paineita, jotka virittävät kanssakäymistä ja parantavat keskittymistä. Monet työhön liittyvät onnistumisien tunteet tulevat juuri vaikeiden tilanteiden hoitamisesta. Ihanaa kun onnistu! Hallitsematon stressi kuitenkin haittaa kanssakäymistä. Yksilö

- ärtyy
- tulee välinpitämättömäksi
- huolimattomaksi
- tekee vääriä arviointoja
- tunteilee
- unohtaa

- keskittymispulmia
- suhtautuu kielteisesti.

Tämähän ei voi parantaa ammattitaitoa. Päinvastoin. Oma stressiään voi säädellä. Hankalampi on stressattu asiakas. Asiakkaan liialliset paineet pitäisi pystyä kuitenkin ymmärtämään. Vain niin on mahdollista olla tempautumatta mukaan asiakkaan stressattuun käyttäytymiseen. Oma rauhallinen ja ymmärtävä käytös voi yllättäen tyyntyttää tunteissaan ylilyövän asiakkaan. Suomalaisilla on usein tunneilmaisuihin kielteinen suhtautuminen. Ihmisellä kuitenkin on tunteet, eivät ne mihinkään häviä. Ne voidaan kyllä torjua, mutta torjuttu tunne pulpahdaakin ihan väärässä tilanteessa.

Luotonvalvonnan asiakas saattaa joskus olla voimakkaasti turhautunut. Ongelmat ovat jotain muuta kuin pelkkä lompakon katoaminen. Ellei asiakas ratkaise ongelmaansa älyllisesti ja asioita rauhallisesti punnitsemalla, hän saattaa tuntea voimakasta hyökkäävyyttä. Asiakas voi käsitellä aggressiivisuuttaan monella tavalla. Hän saattaa vetäytyä tai olla apaattinen. Joskus piristeiden käyttö tai karkea hyökkävyys hankaloittaa palveluviestintää. Näitä tilanteita asiakas ratkoo eri tavoin:

1. Puolustautuminen tuottaa lukemattoman määrän selityksiä. "Saaks mä selittää, tää on ihan yksikertaista...." Odottakaas, te ette nyt ymmärrä..." jne. Joskus asiakas etsii syntipukkia kaikkialta muualta. "itse asiassa en minä siihen vaikuttanut. Todellinen syyllinen oli..." Henkinen tasapaino voidaan yrittää säilyttää myös torjumalla turhautumista aiheuttanut tilanne "panemalla pää pensaaseen". Asiakas yksinkertaisesti unohtaa ikävät asiat. Laskuja ei ole olemassa kun niitä ei katso!
2. Toiset asiakkaat keksivät erilaisia keinoja kieltää koko asian arvon. "Itse asiassa se nyt ei ollut niin tärkeää." Monesti turhautuminen jossakin voidaan korvata

ponnisteluilla tai menestymisellä toisella alueella.

3. Joidenkin henkilöiden käyttäytyminen taantuu aivan lapsen tasolle totaalisenä mielenmaltin menettämisenä. On myös tapauksia, joissa käyttäytyminen on ulkoisesti aivan toisenlaista kuin sisäinen tunnetila edellyttäisi. Täysin epätoivoinen henkilö saattaa hymyillä ja olla jopa yli-iloinen.

Riittävätkö sanat kertomaan?

Sanat ovat usein varsinaisen viestin naamiota. Asiakas saat-
taa väittää hänelle sanotun asiat niin ja näin. Me pidämme häntä helposti valehtelijana. Saattaa kuitenkin olla, ettei asiakas petä meitä vaan tavallaan itseään. Kun sanojen kaihupohjana on tunne, on itseltään selvää, että se vaikeuttaa kanssakäymistä. Vain harvoilla sanoilla on kaikille ihmisille yhteisenä positiivinen elämäystausta; ehkä sellaiset hyvänolon tunteen herättäjäsanat kuin äiti, koti, lepo ja lämpö.

Kielteisiä elämyksiä herättäviä sanoja on paljon. Tässä leikissä on jo vaikeammat pelisäännöt. Uudet termit ja ammattisanasto saattavat sotkeutua asiakkaan käsityksissä; lisäarvo - arvonlisä, järjestelmätalous - talousjärjestelmä. Usein puhutaan tapanormien merkityksestä kanssakäymisessä. Toisille on tärkeää säilyttää teittely, toiset vapautuvat vasta sinutteluympäristössä. Monet tilanteet vapautuvat kevyellä leikinlaskulla, toisinaan taas "pila" vakavasta asiasta loukkaa sydänjuuria myöten. Sanallista käsitte-
lyä kanssakäymistilanteissa voi myös varmistaa:

1. Pyri toimimaan tässä ja nyt; odottelut, pitkittämiset ja tappaamisen siirtelyt voivat hankaloittaa tilannetta.
2. Kuuntelemista ei koskaan korosteta liikaa. Keskity asiakkaaseen, anna arvoa sen hetkiselälle tilaneelle, kuuntele aktiivisesti.
3. Jos tilanne on kovin tulehtunut ja hankala, voi olla

aihetta siirtää kanssakäymisen uusien henkilöiden hoidettavaksi. Palveluhenkilön vaihto ilman että se koetaan epäonnistumiseksi pitäisi turvata.

4. Asioiden käsittelyssä kannattaa pyrkiä konfliktin rajaamiseen.
5. Joskus vanha keino, vastakohtaisuus toimii. Kun toinen käyttää kovia sanoja, voivat pehmeät ilmaisut toimia oivasti.
6. Nopeasti muuttuviin tilanteisiin sopii innovoiva sopeuttaminen. Menetelmällinen taktiikka ei aina päde. Monasti terve maa-laisjärki ja herkkä tilanteen taju antavat uusia luovia mahdollisuuksia.
7. Toivottu käyttäytyminen tai asioiden käsittely kannattaa aina palkita. Tunnustus ja kiitos sopii oikein hyvin luotonvalvontaan.

Kertooko keho?

Monet tutkijat ovat yksimielisiä siitä, että sanoja tärkeämpää on sekä seurata että hallita kehonkieltä. Sanoilla saatamme valehdella, mutta keholla emme. Jos kehon kieli puhuu eri tavalla kuin sanat niin yleisesti uskotaan kehoa. Miten tämä puoli saattaisi kiinnostaa luotonvalvonnassa? Oman asiakaslähtöisen käyttäytymisen kontrollointi ja kehittäminen on tärkeää. Oma olemus ja ulkoinen käytös on ammattitaitoisen tilannehallinnan A ja O. Voidaanko asiakkaan ulkoisesta käyttäytymisestä päätellä sellaista, mitä hän ei suoraan sanallisesti ilmaise? Elekielihän on tavattoman monivivahteinen ja ihminen reagoi alitajuisesti kovin herkästi fyysiseen ilmaisuun. Pienet kasvolihasten nytkähdykset, silmäterän liikkeet, punastuminen, hikoilu tai silmien räpyttely vaikuttavat tahdomattaan kanssakäymistilanteessa.

Ujo, epävarma, pelokas, varautunut, salaileva tai huonolla asialla oleva henkilö jää yleensä kauemmaksi. Hän saattaa myös seistä epätasapainossa ja huonossa asen-

nossa. Vaikutelma on selkeästi epävarma. Kuvaan saat-
taa kuulua pukeutumisen syn-
nyttämä mielikuva. Syytä ei
fyysinen käytös kerro, mutta
vaikutelmaan voi tukeutua.
Kielteisen vaikutelman syy voi
olla yhtä lailla positiivinen
(luonnollinen arkuus ja liika-
kunnioitus) kuin selvästi ne-
gatiivinen (valhe, salailu). Kaik-
kein herkimmin varmasti rea-
goimme kasvojen hienovarai-
seen viestintään. Kasvojen pii-
lottaminen alasluotuine kat-
seineen on paitsi kiusallista
myös epäilyttävää. Uhkaava ja
tuijottava katse kertoo herkästi
vihamielisyydestä.

Yhteenpuristetut huulet ja
silminnähdyn kiristyneet kas-
vojen lihakset eivät voi jäädä
huomaamatta. Kasvot viesti-
vät ihmisen tunnetiloja.

Vaikka kehon kieli on her-
kempää ja aidompaa kuin ver-
baalisuus, ei sitäkään pidä tar-
kastella erikseen ja tulkita
kovin varmasti.

Kasvot voivat lähettää nel-
jännesmiljoona erilaista vies-
tiä, tietoinen reagointi niihin

on sula mahdollisuus. En-
nen kaikkea kannattaa myös
muistaa, että niin asiakkaat
kuin luotonvalvojatkin ovat
kukin erilaisia yksilöinä.

Ihminen ei ole eikä voi olla
standardituote. Toiset ovat ul-
koiselta käyttäytymiseltään so-
siaalisempia ja puheliaampia,
toiset sulkeutuneempia ja
arempia, toiset tasaisia ja rau-
hallisia, toiset tiukkoja ja vaa-
tivia, toiset asiallisia ja toiset
tunteellisia.

Asiakkaan kokonaistilan-
ne, yrityksemme ammatillem-
me asettamat vaatimukset ja
oma persoonallinen viestintä-
tapamme vaativat kaikki elin-
tilaa.

Tärkeää on muistaa, että
palvelutilanne on aina myös
kokemus. Asian hoitamisesta
jää elämyksellinen mielikuva,
jonka luotonvalvojan käyttäy-
tyminen jättää.

Onnistuneen asiantuntijan
palvelu pitää paitsi asioissa
myös vaikutelmissa.

*Luottolinkin
toimitus
toivottaa
kaikille
lukijoilleen*

***Hyvää ja
työntäyteistä
alkanutta
vuotta
1995!***

SUOMEN ASIAKASPERINTÄ OY

- ☐ Kaikki perintämenetelmät
- ☐ Erittäin hyviä perintätuloksia
- ☐ Loistavaa raportointia

Pyydä lisätietoja
puhelin 90-170 711, telekopio 90-176 004!
Osoite: Vuorikatu 4 A 6, 00100 Helsinki

Keskustelu perintäalasta jatkuu

Olen kiinnostuneena seurannut keskustelua, jota tämän lehden palstoilla on käyty viimeisen vuoden aikana. Artikkelien aiheet ovat vaihdelleet perintää koskevasta lakiuudistuksesta perinnän hinnoitteluun sekä Perimistöimistöjen Liittoon.

PALVELUN HINTA

Ehkä mielenkiintoisimmat artikkelit koskevat sitä, mitä perintätöimenpiteiden tulisi maksaa toimeksiantajalle ja onko palveluita edes mahdollista tarjota ilmaiseksi. Kokeemukseen perustuen voin sanoa, että perintäpalveluiden tarjoaminen ilmaiseksi on mahdollista kun puhutaan vapaaehtoisesta perinnästä. Vapaaehtoisen perinnän korkea onnistuminen riittää kattamaan kirje- ja puhelinperinnästä sekä näihin liittyvistä selvityksistä ja raportoinnista aiheutuvat kulut. Lisäksi on järkeenkäypää, että toimisto, joka tekee vapaaehtoisen perinnän ilmaiseksi, pyrkii myös korkeimpaan mahdolliseen tehokkuuteen, sillä ainoastaan onnistunut perintä kattaa siihen uhrattuja kuluja.

Hinnoittelun osalta olen Perimistöimistöjen Liitto Ry:n puheenjohtajan **Timo Mäen** kanssa samaa mieltä siitä, että oikeudellista perintää ei voita tehdä ilman minkäänasteista toimeksiantajalaskutusta. Se on kuitenkin mahdollista tehdä ilman katetta, eli laskuttaa toimeksiantajalta ainoastaan todelliset viranomaiskulut ja nekin ainoastaan silloin, kun niitä ei saada velalliselta perittyä.

Artikkeleissa on joskus sanottu toimistojen, jotka tarjoavat palveluitaan ilman toimeksiantajalaskutusta, syylistyvän kohtuuttoman korkeisiin velallislaskutuksiin. Kohtuuttoman korkea veloitus velalliselta kääntyy niin perintätöimistöä kuin toimeksianta-

jaakin vastaan. Liian korkeat kulut vaikuttavat onnistumisprosentteihin - ainakin silloin kun ne eivät perustu suoraanaisesti lakiin - ja tuovat negatiivista julkisuutta, jota yksikään vakavasti otettava perintätöimistö ei halua. Sitäpaitsi onhan kohtuuttoman korkea velallislaskutus selkeästi hyvän perintätavan vastaista.

On kuitenkin todettava, että kun vapaaehtoista perintää myydään ilmaiseksi, on toimeksiantajilla erittäin tärkeä asema. Ilmaispalveluita ei mielestäni voida tarjota kaikille. Saadakseen palvelun ilmaiseksi täytyy toimeksiantajan omien rutiinien olla toimivia sekä heidän edustamiensa volyyminen on oltava kohtuullisen suuria. Timo Mäki väittää artikkelissaan, että toimistot, jotka myyvät palvelunsa ilmaiseksi, syyllistyvät niin sanottuun kerman kuorintaan - tämä ei liene laitonta vaan ainoastaan onnistunutta asiakassegmentointia. Lisäksi pystyäkseen tarjoamaan palvelunsa ilmaiseksi on perintätöimistön pidettävä oma kulurakenteensa kohdallaan.

Kaiken kaikkiaan keskustelu perinnästä ja sen hinnoittelusta on saanut jopa koomisia piirteitä, kun samalla on unohdettu, miksi yritykset ovat alkujaan ruvenneet käyttämään perintätöimistöjä. Perintätöimistön alkuperäinen tarkoitus on ollut toimeksiantajan luottotappioiden pienentäminen ja rahan kierron nopeuttaminen. Tässä valossa tuntuu uskomattomalta, että toimeksiantajan tulisi vielä uhrata pääomia saatavaan, joka jo pitää sisällään mahdollisen luottotappioriskin. Nykyisin vallalla oleva hinnoittelurakenne onkin jo luonut tilanteita, joissa toimeksiantajat eivät ole siirtäneet perintään alle 500 mk:n laskuja, koska niiden perinnästä aiheutuvat kustannukset ylittävät niistä kohdistuvat pääomat. Jotkut toimeksiantajat ovat sanoneet

perintätöimistön suositelleen alle 1.000 mk:n saatavien kirjaamista suoraan luottotappioiksi, koska niiden perintä tulisi kalliimmaksi kuin saatu pääoma. Tämähän melkein luo kirjoittamattoman säännön, että ainakaan alle 500 mk:n laskuja ei tarvitse maksaa, koska niitä ei peritä kuitenkaan vaan kirjataan luottotappioksi. Olen törmännyt toimeksiantajiin, jotka osin perinnän hinnoittelun takia ovat joutuneet laskemaan jopa 15% luottotappioriskin myytävien tavaroitensa hintoihin - ei ole oikein, että maksavat asiakkaat joutuvat kattamaan heikkomman maksumoraalin omaavien henkilöiden toimintaa.

Lopputuloksena perinnän hinnoittelusta kuitenkin lieenee, että jokainen toimisto hinnoitelkoon palvelunsa niihin puitteisiin, joilla arvelee ne pystyvänsä myymään. Tuntuu kuitenkin oudolta, että on olemassa toimiala, jossa epäonnistuneella toiminnalla voi tehdä jopa voittoa, sillä useiden kymmenien miljoonien liikevaihtoa ei Suomen markkinoilla tehdä pelkällä velallislaskutuksella ja kohtuullisilla perintäkuluilla.

LAKI- UUDISTUS

Viime vuoden aikana on Suomeen pyritty saamaan aikaiseksi perintää koskeva lainsäädäntö. Luottolinkin artikkelissa 2/94 mainittiin tällaisen lain olleen Ruotsissa ja Norjassa voimassa jo pitkään. Kaikki kiitos lain valmisteluun osallistuneille. On aika, että myös Suomeen saadaan aikaiseksi velallisperintää koskeva lainsäädäntö. Valitettavasti naapurimaistamme ei mielestäni ole otettu tarpeeksi esimerkkiä. Ruotsissa ja Norjassa on perintätöimistöjen toiminta säädelty juuri niin tarkasti kuin tällaisella alalla pitääkin. Niin toimeksiantajien kuin velallistenkin asema on riittävästi suojattu. Suomessa ei nähdäkseni etenään toimeksiantajan asemaa turvata tarpeeksi. Ainakin tässä vaiheessa näyttää valitettavasti siltä, että laki jäänee "hampaattomaksi" tai ainakin sen

noudattamisen valvomiseen ei ole kiinnitetty tarpeeksi huomiota. Saatavaperintää koskeva lakiluonnos on ilmeisesti siirtymävaiheen abstrakti säännöstö. Luonnoksessa esitetyt sanktiot hyvän perimistavan tai asiakasvarojen hallinnoimisesta annetun normin rikkomisesta ovat varsin lieviä.

Valvonnallisesti näkisin mielekkäänsä sen, että perintätoimintaa harjoittava yritys joutuisi säännöllisin väliajoin esittämään ainakin toimeksiantajalleen - mielellään tietysti toimintaa valvovalle perintätoiminnasta riippumattomalle instanssille - kuinka asiakasvaroja hallinnoidaan ja minkälaista menettelyä se perintätoiminnassaan säännönmukaisesti käyttää. Mikäli perintätoimen harjoittaja sattuisi yksittäistapauksessa poikkeamaan esittämästään menettelystä, olisi toimeksiantajan helppo - suoraan lain nojalla - pyytää perustelua normaalist käytännöstä poikkeamiselle. Mikäli perustelu ei tyydyttäisi tai se esimerkiksi olisi

ristiriidassa toteutuneiden tilitusten kanssa, olisi toimeksiantajalla perusteltu syy esim. purkaa sopimus tai vaatia muita sanktioita. Edellä esitetty selontekovelvollisuus ei kuitenkaan välttämättä edellytä laintasoista sääntelyä: toimeksiantajilla on oltava varaa vaatia selontekoa myös ilman nimenomaisen lainkohdan suoma tukea. Myös Suomen markkinoilla on pyrittävä eroon tilanteista, joissa toimeksiantajat menettävät varojaan perintätoimistoa kohdanneen konkurssin johdosta, mikä lie-nee mahdollista vain ennakkovalvontaa lisäämällä. Myös selkeä säännös siitä, että perintätoimiston - rahan kierron nopeuttajana - on tilitettävä asiakasvarat useammin kuin esim. joka toinen viikko, olisi varsin suotava.

PERIMIS- TOIMISTOJEN LIITTO RY

Timo Mäki sanoo liiton jäsen-yritysten hallitsevan noin 80 - 90 % markkinoista. Jos edellä

esitetty pitää paikkansa vielä tulevaisuudessa ja jos se on todellisuus myös läpi eri toimialojen, silloin Perimistöimistöjen Liiton asema alalla on erittäin merkittävä. En kuitenkaan itse pidä näin korkeaa markkinaosuutta mahdollisena edes vuonna 1994. Jotkut liiton jäsenistä ovat sanoneet volyymien pienentyneen jo pelkästään taloudellisen laskusuhdanteen takia noin 20 % kuluvana vuonna. Samalla Timo Mäen esittämien lukujen valossa Kreditsstyrning Oy hallitsee yli kymmentä prosenttia volyymista. Koska oma markkinaosuutemme ei ollut Timo Mäen esittämissä vuoden 1993 luvuissa ja koska samalla uskon myös pienempien toimistojen kasvattaneen markkinaosuuksiaan, liiton asema markkinoilla lienee heikentynyt huomattavasti.

Tähän artikkeliin lopetamme perintäalaa koskevan keskustelun, jota on nyt käyty jäsenlehtemme neljän numeron palstoilla.

Toimitusneuvosto

BALANCE-CONSULTING Oy

PL 118, 00181 HELSINKI
Puhelin: 90-694 4711
Telefax: 90-693 3469

Riippumaton ja puolueeton tutkimusyhtiö

Palveluihimme kuuluvat:

Tilinpäätösperusteiset yritysanalyysit ja riskiluokitukset

Toimialatutkimukset

Yritystutkimukset

Yritysten arvonmääritykset

Taloudellinen koulutus ja konsultointi

Tilinpäätösanalyysien jalostukseen tarkoitetut ohjelmistot

Rahoituksen hinnoitteluohjelmistot

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N VARSINAINEN SYYSKOKOUS HOTELLI TORNIN RITARISALISSA 3.11.1994

Teksti: **Mikko Kallankari,**
Petri Carpén

Yhdistyksen sääntömääräiseen syyskokoukseen osallistui n. 70 yhdistyksen jäsentä. Puheenjohtaja **Anna-Maija Urpelainen** toivotti tervetulleeksi kokousväen ja avasi kokouksen.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin talousjohtaja **Juha Kiljunen** Tietoperintä Oy:stä ja sihteeriksi myyntipäällikkö **Jouni Suominen** D & B Soliditet Oy:stä.

Talousarvio ja jäsenmaksut v.1995

Talousarvioehdotuksen esitteli kokousväelle rahastonhoitaja **Anne Björk**. Talousarvio hyväksyttiin sellaisenaan, perusteena oli noin 700 luottomiehen ja -naisen jäsenkunta. Jäsenmaksu päätettiin säilyttää entisen 200 mk:n suuruisena ja kannatusjäsenten jäsenmaksu myös entisessä 1.200 mk:ssa.

Uusi hallitus ja tilintarkastajat

Yhdistyksen hallituksen puheenjohtajaksi valittiin markkinointijohtaja **Olli Kivelä** Tietoperintä Oy:stä, varapuheenjohtajaksi markkinointipäällikkö **Helena Pahlman** Suo-

Valokuvat: **Mikko Kallankari**

men Asiakastieto Oy:stä. Hallituksessa jatkaa sen entisistä jäsenistä myyntipäällikkö **Jouni Suominen** D & B Soliditet Oy:stä, luotonvavoja **Anne Björk** Oy Kontino Ab:stä, perintäsihteeri **Gun Stjenberg** Vakuutusosakeyhtiö Garantiasta ja talouspäällikkö **Yrjö Stenberg** Hobby Hallista. Uusi hallituksen jäseneksi valittiin erovuoroisten **Anna-Maija Urpelaisen**, **Jaana Uposen** ja **Taavi Kallankarin** tilalle luottopäällikkö **Kai Palmen** Scansped Oy:stä, asianajaja **Jyrki Pekkala** Asianajotoimisto Jyrki Pekkala ja apulaistuottopäällikkö **Veijo Laakso** Luottokunnasta.

Tilintarkastajiksi valittiin vuodeksi 1995 talouspäällikkö **Pekka Tiilikainen** Valta-meri Oy:stä ja luotonvalvoja **Harriet Ahrenberg** ABB Service Oy:stä. Varatilintarkastajiksi valittiin talousjohtaja **Hannu Markkanen** Helsingin KTK Oy:stä ja luottopäällikkö **Marja Viinikka** Neste Oy:stä.

Luottoalan neuvottelukunta

Luottoalan neuvottelukunnan jäseniksi valittiin tunnetut alan ammatti-ihmiset **Tom G. Ahlroos**, **Lassi Kantola**, **Pertti Larva**, **Seija Lehtonen**, **Kari Mäkikärki**, **Mikko Parjanne**, **Veikko Semi**, **Risto Suviala** ja **Olli Kivelä**. Luottoalan neuvottelukunnan tehtävänä on antaa Luottomiehet ry:n hallitukselle neuvoja ja asiantuntijalausuntoja yhdistyksen toimialaan kuuluvissa asioissa. Neuvottelukunta on viimeaikoina ottanut kantaa mm. henkilötunnuksen käyttöä ja tatan poistamista koskeviin asioihin.

Puheenjohtaja **Juha Kiljunen** ja sihteeri **Jouni Suominen**

KONKURSSEIHIN LIITTYVÄ UUDISTUS- HANKKEITA

Varsinaisen syyskokouksen jälkeen kuulumme lainsäädäntöneuvos **Mikko Könkkölän** oikeusministeriöstä pitämän esitelmän konkursseihin liittyvistä uudistushankkeista.

Hän aloitti esitelmänsä kertomalla, että konkurssilainsäädäntöä on jouduttu uudistamaan runsaasti olosuhteiden pakosta. Suurin syy asioiden nopeaan etenemiseen on ollut Suomen kokema syvä taloudellinen lama, jonka seurauksena on ollut konkurssien räjähdysmäinen kasvu ja siitä seuranneet suuret luottotappiot.

Konkurssiasiamies

Konkurssiasiamies on erityisviranomainen, joka tulee toimimaan kevyellä organisaatiolla oikeusministeriön yhteydessä.

Konkurssiasiamies tulee kehittämään hyvää pesänhoitotapaa konkurssipesissä ja valvomaan konkurssipesien hoitoa sekä huolehtimaan tarvittaessa velallisen tilien ja toiminnan tarkistamisesta (eri-

tyisesti raukeavien konkurssien tutkinta). Hänelle tulee myös ns. säätelemätön tehtävä toimiessaan sovittelijana velallisten ja velkojien välissä.

Yrityssaneeraustapauksissa konkurssiasiamies seuraa saneerausmenettelyjen toimeenpanoa ja valvoo, että selvittäjät hoitavat asianmukaisesti tehtävänsä. Julkisen vallan etuja ovat osittain tähän asti hoitaneet verottaja ja palkkaturva, mutta niiden kiinnostus konkurssipesien hoitoon tulee vähenemään, koska niiden etuoikeudet konkurssissa tulevat poistumaan.

Mitä toimivaltuuksia konkurssiasiamiehellä on konkurssissa?

- oikeus saada tietoja pesänhoitajalta tai selvittäjältä
- oikeus suorittaa tarkastuksia konkurssipesissä
- oikeus saada salassapidettäviä tietoja muilta viranomaisilta sekä pankeilta
- oikeus määrätä erityistarkastus silloinkin, kun konkurssi on rauennut
- oikeus osallistua velkojainkokouksiin
- oikeus avustaa velallista, velkojaa tai pesänhoitajaa oikeudenkäynnissä
- oikeus vaatia tuomioistuimessa pesänhoitajan velvoittamista sakon uhalla täyttämään velvollisuutensa, pesänhoitajan vapauttamista tehtävästään tai pesänhoitajalle määrätyn palkan alentamista.

Mitkä ovat konkurssiasiamiehen valtuudet yrityssaneerauksissa?

- oikeus saada tietoja selvittäjältä
- oikeus tarkastaa selvittäjälle kuuluvia asiakirjoja
- oikeus osallistua velkojatoimikunnan kokouksiin
- oikeus avustaa velallista, velkojaa tai selvittäjää

Konkurssisäännön muutokset

Väliaikaisen pesänhoitajan säännökset uudistetaan kokonaisuuksissaan. Muutoksia tulee tehtäviin, palkkioihin, kelpoisuusehtoihin ja jääviys-

kysymyksiin. Omaisuuden realisoinnista tulee myös ohjeita. Konkurssipesän realisoinnissa omaisuus on myytävä pesän kannalta edullisimmalla tavalla. Kiinteistön myynti muuten kuin julkisella huutokaupalla ei edellytä velallisen eikä kaikkien velkojien suostumusta. Irtain pantti voidaan myydä muullakin tavalla kuin julkisella huutokaupalla.

Edellä mainitut uudistukset on tarkoitettu saadaan voimaan 1.3.1995.

Konkurssi – ja yrityssaneerausrekisteri

Oikeusministeriön oikeusrekisterikeskus ylläpitää konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteriä, johon on tallennettu tietoja 1.12.1994 lukien sitä mukaa kuin tuomioistuimissa on mainitun päivämäärän jälkeen tullut vireille asioita. Tiedot rekisteriin tallentavat tuomioistuimet. Järjestelmä tukeutuu tuomioistuinten asiakäsittelyjärjestelmään.

Konkurssista rekisteriin merkitään mm. konkurssihaakemus, konkurssiin asettamisen, saatavien ilmoittamisen ja riitautusten määräpäivät, tuomion antaminen, valvon-tojen vastaanottaja, muutoksenhaku, velallisyriksen yksilöintitiedot ja tiedot pesänhoitajista.

Yrityssaneerauksesta rekisteriin merkitään mm. saneeraushakemus, väliaikainen kiello, saneerausmenettelyn alkaminen ja lakkaaminen, saneerausohjelman vahvistaminen, menettelyn kannalta keskeiset määräajat, velallisyriksen yksilöintitiedot, tiedot selvittäjistä.

Rekisteriin ei merkitä tietoja velallisyriksen johdosta tai omistajista, velallisyriksen taloudellisesta asemasta eikä konkurssituomion tai saneerausohjelman sisällöstä.

Koska yrityksen tiedot poistuvat rekisteristä?

- Kun konkurssituomion tai saneerausohjelman vahvistamisesta on kulunut 10 vuotta.

- Jos konkurssi- tai yrityssaaneerausmenettely raukeaa tai lakkaa muusta syystä 3 vuoden kuluttua tuomioistuinkäsittelyn päättymisestä.
- Jos konkurssi- tai saneerauslakemus hylätään, 6 kuukauden kuluttua päätöksen antamisesta.

VUODEN LUOTTO- MIEHEN PUHEEN- VUORO

Luottopäällikkö **Petri Carpén** Luottokunnasta kertoo, kokeimuksia Credit Scoringista. Credit Scoringilla tarkoitetaan pisteytysjärjestelmää, jolla luotonantajan aiempaan asiakaskokemukseen perustuen pyritään tilastollisesti määrittämään uusista luotonhakijoista aiheutuva luottoriski. Pisteytys perustuu siis hakemustietojen kokonaisarviointiin eli sillä pyritään selvittämään hakijan taloudellisen aseman vakiintuneisuus. Luotonhakutilanteen lisäksi pisteytysjärjestelmiä voidaan käyttää myös muihin tarkoituksiin, esim. luotonvalvonnan apuna.

Taustaa

Keväällä 1990 Luottokunnas-

sa kaikki luotonvalvonnan tunnusluvut (erääntyneiden saatavien määrä, saatavien siirrot perimistoimistolle jne.) lähitivät rajuun kasvuun. Luotonvalvonnallisen linjanmuutoksen lisäksi koko asiakaskunnan rakennetta päätettiin analysoida tarkemmin, jotta saataisiin selville luottoriskiä lisääviä tekijöitä. Tutkimustyön suoritti Suomen Asiakastieto Oy ja tilastollisten analyysien tekemiseen käytettiin ulkopuolista asiantuntijaa.

Tutkimuksen toteutus ja tulokset

1) Syksyllä -90 otettiin n. 2.000 asiakkaan otos, joka sisälsi n.

800 hyvää asiakasta, vastaan määrän luottotappioasiakkaita sekä muutama sata hylättyä hakemusta vertailuryhmänä. Otos haluttiin riittävän suureksi, jotta se olisi tilastollisesti luotettava. Varsinainen scoring-malli toteutettiin raakaversioiden pohjalta ristiintaulukointia ja monimuuttujamenetelmää käyttäen.

Yllättävintä tutkimustuloksissa olivat painotukset eri muuttujien välillä; esim. tuloksen vaikutus luottoriskiä näytti olevan huomattavasti vähäisempi kuin Luottokunnassa oli luultu.

Luottoriskin kannalta tärkeimmät yksittäiset tekijät näyttivät olevan:

- hakijan ikä
- yhteisvastuullisuus toisen kortinhakijan kanssa
- sosioekonominen asema
- asumismuoto
- siviilisääty
- tulot
- hakijan toivoma käytöraja.

Mikään yksittäinen muuttuja ei ole ratkaiseva, vaan kyse on nimenomaan kokonaisarviointista.

Pisteytysjärjestelmästä saatavat hyödyt

1) Luottotappioiden pieneminen

Oikeammat henkilöt tulevat hyväksytyiksi ja hylätyiksi verrattuna tilanteeseen, jossa päätökset tehdään yksittäisten kriteerien perusteella.

Tutkimusten mukaan hylkäysosuuksia muutamatta pelkällä scoring-järjestelmän käyttönotolla saavutetaan yleensä 10-20 % vähennys luottotappioihin.

2) Kyky arvioida usean muuttujan yhteisvaikutusta samanaikaisesti

Hakemuksia käsittelevä henkilö – vaikka kuinka ammattitaitoinen – ei voi arvioida kaikkien hakemuksessa olevien tietojen vaikutusta samalla kertaa. Kaikkien hakemustietojen huomioonottaminen on myös hakijoiden kannalta oikeudenmukaisempaa kuin se, että päätös perustuu vain muutamaa muuttujaa.

3) Yhtenäinen linja; hakijoiden tasapuolinen kohtelu.

4) Päätösten perustuminen luotonantajayrityksen omaan todelliseen asiakasterminäliin.

5) Joustavuus; pisterajoja voidaan helposti muuttaa ulkoisten olosuhteiden muuttuessa.

6) Ajantasaisuus

Järjestelmä "elää" jatkuvasti; sitä päivitetään säännöllisin välein ja näin varmistetaan sen toimivuus todellisen aineiston perusteella.

Ongelmat scoring-järjestelmän käytössä

Pisteytysjärjestelmästä ei – päinvastaisista ajatuksista huolimatta – ole ollut hyötyä hakemuskäsittelyprosessin rationalisoinnissa. Hakemukset täytyy edelleen esikäsitellä manuaalisesti.

Suurin ongelma pisteytysjärjestelmää käytettäessä on niiden asiakkaiden informointi, joille korttia ei voida myöntää. Käsite "kokonaisarviointi" on hieman vaikeaselkoinen ja asiakkaiden tuntuksikin olevan helpompi käsittää, jos hylkäävä päätös perustuisi vaikkapa vain yhteen yksittäiseen muuttujaan (esim. tulojen riittämättömyys).

Yhteenveto

Loppuyhteenvetona voidaan sanoa, että Luottokunnan käyttämä scoring-malli toimii varsin hyvin ja se onkin ollut merkittävänä apuna luottotapioiden pienentämisessä siedettävälle tasolle.

Tunnelmallinen seurustelunurkkaus RitariSalin uumenissa.

Kokousväki kasvot vakavina päivällistä odottamassa.

Tunnollinen työn sankari toimessaan, muun kokousväen siirryttyä jo huvipuolelle.

Timo Hulkko

Luottotietopäällikkö

Suomen Luottotieto-osuuskunta

Laman iskeminen oli monelle yksityishenkilölle karvas pala. Kaikkein vaikeimpiin tilanteisiin joutuivat ne, jotka olivat taanneet resursseihinsa nähden liian suuria lainoja, jotka erääntyivät maksettavaksi velallisen maksuhaluttomuuden tai -kyvyttömyyden johdosta.

Takaajien vaikeuksien syyinä olivat yliarvioitu kyky hoitaa taloudellisia sitoumuksia (kuten mahdollisesti realisoituvaa takausvastuuta), rajallinen ymmärrys takausvastuun merkityksestä ja ehkäpä kaikkein suurimpana epäonnistunut näkemys tulevaisuuden taloudellisesta kehityksestä. Viimeksimainitussa asiassa oikein arvanneita on jälkiilmoittautuneet poislukien sangen vähän.

Takaajat joutuneet maksajiksi

Jotta henkilökohtaisista katastrofeista selvitäisiin, laadittiin sinänsä tarpeellinen laki yksityishenkilön velkasaneerauksesta. Tämä johti kuitenkin

Ajatuksia takaajalle annettavasta velallisinformaatiosta

kin usein takaajan entistä huonompaan asemaan, jähän takaajalle vain kaksi epämiellyttävää vaihtoehtoa: velanmaksu tai hakeutuminen myös itse velkasaneeraukseen.

Kuitenkin myös takausta, sinänsä käyttökelpoista ja tarpeellista juridista menettelyä alettiin "pienen ihmisen" suojelemisen varjolla arvostella. Ainakin alioikeuksien päätösten perusteella on henkilöitä jopa vapautettu takausvastuusta, mikä sinänsä tuntuu jo sopimusvapauten puuttumiselta. Perusteluina vaatimuksille vapautua takauksesta on käytetty tietämättömyyttä ja ymmärtämättömyyttä. Mielestäni ihmistä ei kuitenkaan voida suojata omalta harkitsemattomuudeltaan, vaikka juristien luvatussa maassa USA:ssa siihen suuntaan esim. tuotevastuulainsäädännössä ollaankin edetty hyvän matkaa.

Eräissä pankeissa on jo käytetty lomakkeita, joissa asiakas allekirjoituksellaan vakuuttaa lukeneensa ja ymmärtäneensä paperit, jotka on allekirjoittanut (esim. yleispanttaus). Entä jos henkilö ei ymmärrä tätäkään paperia, mutta haluaa varmistaa positiivisen lopputuloksen (lainansaanti tms)? Miten ymmärrys tulee kontrolloida? Peruseriaatteena kuluttajavaliutusohjelmissa ja jo koulussa voitaisiin enemmän korostaa sitä, että ei tule tehdä sellaisia sitoumuksia, joita ei ymmärrä.

Takaajalle lisää tietoa uuden lain nojalla

Takaajan asemaa on nyt muutettu juridisesti. Syyskuussa 1994 voimaantulleen lain ta-

voite on hyvä: sillä pyritään parantamaan takaajan asemaa. Takaajan aseman parantaminen on varmasti yleisesti hyväksytty tavoite, mutta luotonantajan kannalta muutos saattaa johtaa ongelmiin.

Takaus on juridisena toimena käyttökelpoinen menettely: luotonantaja varmistaa sen, että sitoumus tulee hoidettua asianmukaisesti ja luotonottaja saa tarvitsemansa luoton. Takaajakaan harvoin on täysin pyyteeton: omistaja takaa yrityksensä, jotta voi jatkaa liiketoiminnan normaalia harjoittamista, äiti takaa poikansa parantaakseen tämän elämän edellytyksiä, pankki takaa asiakkaan saadakseen takausprovisioista tuottoja, naapuri takaa naapurin pitääkseen hyvän kaveruussuhteen toimivana...

Uuden kauppakaaren 10. luvun 14 pykälässä takaajan asemaa parannetaan huomattavasti. Luotonantajalle määritellään velvoite kertoa sellaisista luotonhakijan maksukykyyn liittyvistä seikoista, joilla voidaan arvioida olevan merkitystä takaajalle tai toisen velasta pantin antavalle henkilölle. (Ko. laissa on myös muita tärkeitä kohtia, mutta niistä ei sen enempää tässä kirjoituksessa).

Mitkä seikat vaikuttavat maksukykyyn?

Ydinkysymys on: miten määritellään seikat, jotka liittyvät luotonhakijan maksukykyyn? Jos asiaa kysytään luottopäälliköltä, ovat vaikuttavia tekijöitä oletettavasti ainakin 1) aiemmat kokemukset yrityk-

sestä, sisar/emo/tytärityrk-
sistä, 2) yrityksen taustahen-
kilöt, 3) yrityksen omistus, 4)
yrityksen luottotiedot (sisältä-
en esim. luottotietotoimiston
kannanotot ja tutkitun mak-
sutavan), 5) yrityksen julkiset
maksuhäiriöt, 6) yrityksen
markkinatilanne, 7) yrityksen
taseen vahvuus, 8) yrityksen
likviditeetti, 9) yrityksen tu-
los, 10) yrityksen taloudellisen
asema suhteessa toimi-
alan keskiarvoon, 11) kolle-
goilta saadut tiedot, 12) oman
markkinointiväen näkemykset
jne. Luotonhakijan maksuky-
kyyn liittyvät seikat vaihtelevat
paitsi tapauksesta myös
luotonantajan edustajan sub-
jektiiivisesta näkemyksestä
riippuen. Jos taas kysymys
esitetään ns. maallikolle, voi
lista olla hyvinkin erilainen.

Kaikki edellälistatut ovat
tietoja, joilla voidaan olettaa
olevan merkitystä myös takaa-
jan kannalta - vai onko sitten-
kään näin? Onko tiedoilla mer-
kitystä takaaajalle vain, jos hän
niitä pystyy hyödyntämään (eli
ymmärtämään)? Jos näin on,
on luotonantajalle säilytetty
myös velvollisuus kontrolloi-
da takaaajan taloudellisen ym-
märryksen taso ja annettava
informaatiota tarvittaessa to-
della laajasti. Lainsäätäjän-
kään mielestä ei tarkoituksen-
mukaisena voida kuitenkaan
pitää "mappikaupalla" tietojen
antamista.

Tiedonantolaiminlyönti takaajalle saattaa vaarantaa takauksen sitovuuden

Laissa määriteltyä velvoitetta
kertoa em. seikat takaaajalle
tehostetaan sanktiolla: Jos lai-
minlyönti tapahtuu ja tämän
voidaan olettaa vaikuttaneen
takaussitoumuksen antami-
seen, voidaan sitoumuksesta so-
vitella. Jos takaaaja siis joutuu
maksumieheksi takauksensa
perusteella, voi hänellä olla
intressissä pyrkiä osoitta-
maan, että pantinantajalla on
ollut sellaista negatiivista tie-
toa velallisesta, jonka tietäes-
sään takaaaja ei olisi edes ryh-
tynyt takaaajaksi. Käytännös-
sä tämän todistelu lienee kui-
tenkin vaikeaa, mutta onhan
takaajalla paljon voitettava-

naan. Tämän vuoksi kysymys
riittävästä takaaajainformaati-
osta on tärkeä.

Käytännössä takaaajia käy-
tetään useimmiten juuri sil-
loin, kun jostakin syystä luot-
tonottajan kyky hoitaa si-
toumuksensa kaikissa oloissa
kyseenalaistetaan. Tyypillinen
tapaus on uusi yritys tai van-
ha yritys, jonka kyky hoitaa
sitoumuksia on osoittautunut
huonoksi. Joissakin tapauk-
sissa voi takauksen käytön
syynä olla luotonantajan nou-
dattama varovainen luottopo-
litiikka aina tietyn toimialan
tai luototusvolyymin kyseessä
ollen. Mitä siis tulisi takaaajalle
kertoa, jotta lain kirjain ja hen-
ki tulisivat huomioiduksi?

Miten paljon tietoa on annettava?

Oikeusministeriön virkamie-
heltä kysyttäessä vastaus oli
seuraava: "Takaajalle on ker-
rottava kaikki ne seikat, joilla
on merkitystä luotonhakijan
maksukykä arvioitaessa".
(Tämä ei täsmennä luovutet-
tavaa tietoa yhtään lakitekstiä
enempää.) Konkretisoitaessa
asiaa lainlaatiija piti luottotie-
tojen luovuttamista ensiksi
järkevänä, mutta jatkokeskus-
teluissa totesi, ettei sitä voida
pitää riittävänä. Kun pohdit-
tiin kysymystä, miten mene-
tellä, jos a) luottotieto on posi-
tiivinen, b) hankitut luottotie-
dot ovat ristiriitaisia, c) luot-
tonantajan käsitys yritykses-
tä on huonompi kuin luotto-
tiedon antajan, d) takaaaja ei
ymmärrä luottotiedon sisältä-
mää informaatiota tai d) luot-
tonantajalla on tietoa esim.
aiemmista viivästyksistä tms.,
syntyi näkemys, että pelkkä
luottotiedon luovuttaminen
takaajalle voi olla jopa har-
haanjohtavaa. (Erityisesti tie-
toisesti näin tehtäessä seura-
us voi luotonantajan kannalta
olla ikävä.) Kun asiaan tar-
kemmin syvennyttiin, ei rat-
kaisevaa ollut lopulta se, mitä
tietoa annetaan, vaan että ker-
rotaan käsitys, joka luotonan-
tajalla on velallisen maksuky-
vystä muodostunut ja tärkeim-
mät syyt käsityksen muodos-
tumiseen.

Informaatio voitaneen an-
taa takaaajalle vakioidulla lo-
makkeella tyyliin: "Yritys XXX

(luotonhakija) on hoitanut si-
toumuksensa yrityksellemme
aiemmin huonosti/tyydyttä-
västi/hyvin. Yrityksellä ei tie-
tääksemme ole/on julkisia
maksuhäiriöitä (pvm, laji ja
summa). Käsityksemme mu-
kaan yrityksen kyky hoitaa
sitoumuksensa on huono/tyy-
dyttävä/hyvä (valinta luotto-
päällikön omantunnon mu-
kaan)." Jos valitaan negatiivi-
sin arvio luotonhakijan kyvy-
stä hoitaa sitoumuksensa, voi
sitä perustella viittauksella
julkisiin maksuhäiriöihin, ai-
empiin omiin maksukäyttäy-
tymiskokemuksiin, huonoihin
tilinpäätöstietoihin tai tilinpää-
tösinformaation puuttumi-
seen. Muina perusteluina voi
myös käyttää yhteyksiä aiem-
piin konkursseihin tai tietoa
avainhenkilöiden julkisista
maksuhäiriöistä. Positiiviselle
arviolle voi soveltuvien osin
käyttää vastaavia perusteluja.

Koska lain tulkinnasta ei
ole ennakkotapauksia, on
mahdollista, että edellä esitet-
ty tieto osoittautuu myöhem-
min riittämättömäksi. Tällä
hetkellä (30.11.94) oikeusmi-
nisteriön virkamiehen mielipi-
de kuitenkin on, että eo. tapa
"kuulostaa hyvältä" ja että tie-
to on riittävä.

Nyt kun takaaajalle annet-
tava tietomäärä saatiin selville
(saatiinko?), jää jäljelle kui-
tenkin vielä yksi ongelma. Lain
mukaan tulee ensin kertoa
luotonhakijalle se tieto, mitä
takaajalle tullaan antamaan.
Mikäli tämä tieto annetaan
edellä esitettyssä muodossa, voi
toimenpide aiheuttaa kiusalli-
sia tilanteita. Asiakkaan kom-
mentit voivat olla seuraavan-
laisia: "Miksi vaaditte takaa-
jan, jos käsitys hoitokyvystä
ym. seikat ovat positiivisia?"
tai "Olemmeko mielestänne
noin huono firma, taidanpa
hoitaa ostokseni muualla..."
Luottoalan ammatti-taitoon
kuitenkin kuuluu myös negatiivisen
tiedon välittäminen ja
käsittely, joten uskon että par-
haat tavat käsitellä näitäkin
vastaväitteitä löytyvät itse kun-
kin luottoammattilaisen omas-
ta "repertuaarista".

Onnistuneita takauksia
toivotellen TH.

ÄLÄ NUKU

**MATKA-
KERTO-
MUKSIA**

Neljä tehtävänsä keskittynyttä miestä matkalla kohti pohjoista. Inarissa mustan yön jo laskeuduttua ja vihertävien revontulien leiskuessa auto kääntyy Kutturan kylään vievälle tielle. Mutkittlevaa hiekkatietä pitkin ajetaan kotvan aikaa kunnes juuri ennen Sotajoen ylittävää siltaa poiketaan varovasti tieltä kanervikkoon.

Perintämiehet kultajoella. Vas. Kalle Heiskanen, Matti Rapila, Hannu Ritari ja jutun kirjoittaja.

Kävelemme kohti nuotiota. Taskulamppumme valokiilaan osuu liikkuva hahmo. Hän on etsimämme mies: kullankaivaja **Jorma Ritari**. Olemme hänen kultavaltauksellaan Papihaminan Kullassa. Annamme Jormalle tuliaisiksi taskulampun, samanmallisen, mikä on USA:n poliisin käytössä.

Neljä perintätoimiston miestä **Kalle Heiskanen** Oulusta, **Matti Rapila** Kauhajolta, **Hannu Ritari**, Jorman veli Seinäjoelta ja jutun kir-

joittaja Turusta ovat toteuttamassa erästä haavettaan: päästä kaivamaan kultaa Lapin kultamaille. Olemme kaikki ennestään tuttuja jo parinkymmenen vuoden takaa. Jokainen meistä on ollut Hankkijan luottopäällikkönä, kuka kentällä, kuka pääkonttorissa.

Ensimmäisen kerran kultaa tiedetään löytyneen Sotajoelta, Ivalojoen sivujoelta vuonna 1874. Tällöin **Johan Tallgren** kaivoi kultajoen alajuoksulta kunnioitettavat 1,4

kiloa. Löytö johti muuhun toimintaan vasta viisi vuotta myöhemmin kun metsäntarkastaja **Gustaf Moberg** paa-lutti valtauksen joen varrella.

Sikahyvää viskiä

Purettuamme tavaramme Jorman tilavaan asuntovaunuun, asetuimme räiskyvän ja lämmittävän nuotion ääreen jutustelemaan. Juoma maistui pitkän (yli 1000 kilometriä) ajomatkan jälkeen suorastaan

KULLAN PÄÄLLÄ

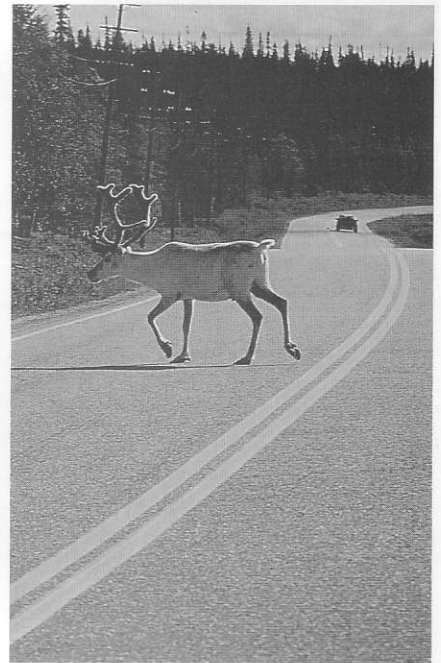

autuaalliselta. Meille ei tarjotukaan mitä tahansa hyllytavaraa, vaan valtauksen isännän itse valmistamaa "Sikahyvää viskiä". Jorma kertoi ostaneensa Alkolta tyhjiä puutynnyreitä, joissa oli säilytetty viskiä. Tynnyreissä viskin alkoholipitoisuus nousee 55 %:iin, jonka Alko laimentaa kauppaa varten 40 %:iin. Kun tyhjt tynnyrit täyttää vedellä ja kääntelee niitä aika ajoin, niin tynnyriin jäänyt viski liukenee veteen. Valmiin Sikahyvän viskin alkoholiprosentti on

Jorma Ritari aloittamassa Sotajoen imurointia.

30 % eli juuri sopivaa kuivalle kurkulle.

Makkaraa grillatessamme nuotion äärelle lehahti joukko kuukkeleita. Näiden lintujen näkemisen sanotaan tietävän onnea, joten olimme tietenkin tyytyväisiä niiden vierailusta. Palkinnoksi laitoimme kelopölkyn päälle grillattuja makkaranpaloja, jotka maistuivat kuukkeleille erinomaisesti.

Ruska parhaimmillaan

Vasta aamulla, kun heräsimme ja aurinko paistoi jo taivaalla, huomasimme ruskan upeat värit luonnossa. Ruska on täällä parhaimmillaan juuri viikolla 36, joksi matkamme osui ja sitä seuraavalla viikolla. Varsinkin maaruska erotuksena puuruskasta näytti parhaat puolensa.

Kaurapuuron jälkeen päätimme heti lähteä joen rantaan, missä Jorman työvälineet olivat. Kullan kaivuu on kovaa työtä eikä laiskana ole-malla ainakaan mitään löydä. Jorma kertoi tarinan kullan-kaivaja **F.J.Björklundista**. Tämä oli heti alkukesästä 1870 Ivalojoelle saavuttuaan ryhtynyt ryypiskelemään kapakassa. Muu seurue oli jättänyt hänet oman onnensa nojaan, lähtiessään joelle kultaa etsi-

Keihäänheittäjä Pauli Nevalan oma-peräistä kullanseulontalaitetta ihmetelemässä.

mään. Hylättynä, kohmelossa ja rahattomana Björklund oli kävellyt joen alajuoksun suuntaan ja lopuksi nukahtanut rannalle. Hän oli nähnyt unta, että Lapin akka tuli hänen luoksensa ja sanoi "Älä nuku kullan päällä". Uni toistui kolme kertaa. Herättyään hän oli lähtenyt takaisin Kultalaan, kullankaivajien tukikohtaan, myynyt viimeisen omaisuutensa, kultakellon, saanut malminetsintäluvan ja lähtenyt yhdessä kaverin kanssa takaisin paikalle, jossa oli unen nähnyt. Sieltä he olivat kaivaneet 20 grammaa kultaa jo ensimmäisenä päivänä.

Sotajoki on tämän valtauksen kohdalla hyvin matala, niin että siinä voi paikoin jopa kahlata. Kulta on yleensä sijoittunut peruskallion päälle ja sen rakoihin hiekan ja soran alle. Sitä voi löytää sekä joen pohjasta että jokipenkereiltä. Joen etuna on se, että se on luontainen ränni, jossa kultahippuset seuloontuvat.

Rannalla Jorma pukeutui sukelluspukuun jokeen menemistä varten. Lasikuidusta muotoillulla imurilla, johon rannalla oleva polttomoottori kehittää alipaineen, imuroidaan joen pohjasta peruskallion päältä hiekkaa. Voimakkaan virtauksen avulla hiekka kulkeutuu imurin läpi, jolloin ominaispainoltaan raskaampi aines - mm. kulta jää putken loppupäässä oleviin rihloihin.

Yöllä oli ollut 10 astetta pakkasta, joten putket oli ensin sulatettava ennen kuin

päästiin imuroimaan. Jorman työrupeama osittain veden alla oli parisen tuntia, minkä jälkeen rihlalaatikko otettiin irti imurista. Sitten alkoi kaikista mielenkiintoisin vaihe. Laatikossa olevaa hiekkaa alettiin "rännittämään" vähän kerrallaan. Toisin sanoen hiekkaa pestiin virtaavalla vedellä niin, että seasta ilmestyi pieniä kirkkaan keltaisia kultahippuja. Suurin tällä kertaa löytynyt kultakimpale oli kooltaan peukalon kynnen kokoinen laatta. Pieniä ns. "hengettömiä" oli kymmeniä.

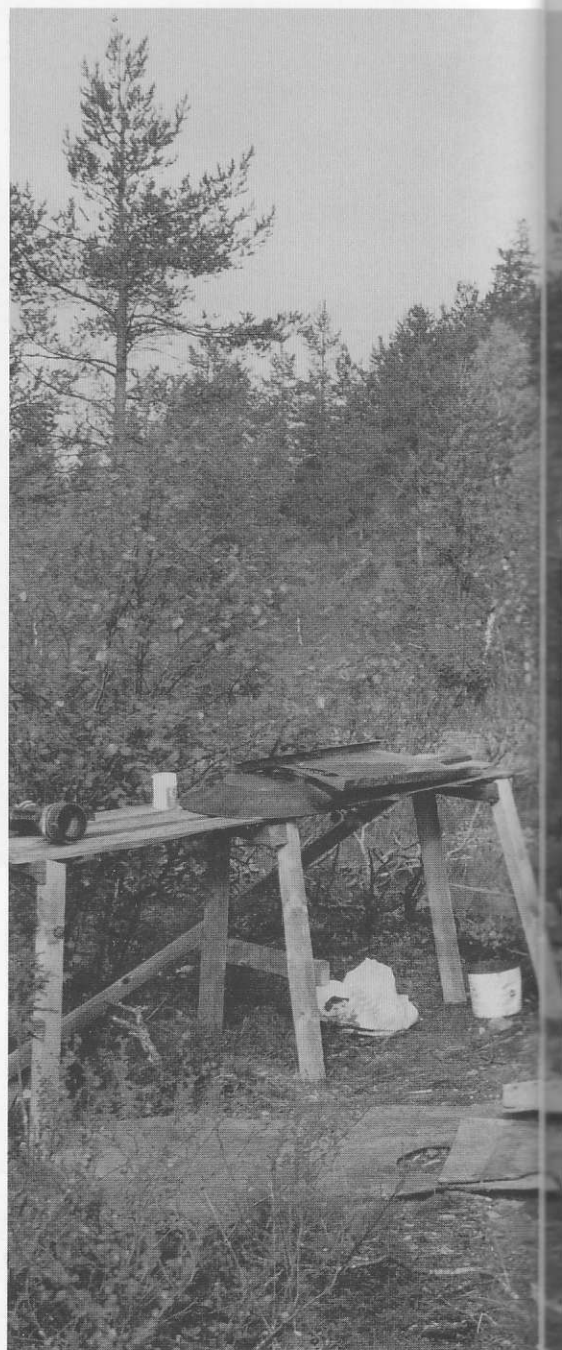
Kultamitalistin työmaa

Maittavan lounaan jälkeen lähdimme Jorman opastamana tutustumaan naapurivaltauksiin. Kullankaivajien välit Lapissa ovat erittäin lämpimät, mitään liikesalaisuuksia ei tunneta. Koneellinen kullankaivu on valtavasti yleistynyt, joten näimme toinen toistaan kummallisempia kullankaivuukoneita. Oli pieniä bobcat-tyyppisiä kaivureita, kuten rajanaapuri "**Raah**" **Timosella** tai suurikokoisia kauhakuormaajia. Erikoisin näkemämme työkalu oli olympiavoittaja **Pauli Nevalan** perunannostokonetta muistuttava kullanseulontalaite. Asian-tuntemuksemme mukaan siinä oli kuitenkin huomattavia puutteita, mitkä haittaavat hyvän lopputuloksen saavuttamista.

Erämaakierroksella törmä-

simme sattumalta metsässä oljyväriä tekevään taidemaalari **Pentti Alhoon**, joka on kotoisin Hyvinkäältä. Jorma sopi hänen kanssaan oman valtauksensa ikuistamisesta kankaalle seuraavana päivänä Sotajoen rannalla. Näin tapahtuikin ja niinkuin tilanteeseen hyvi sopi, valmis taideteos maksettiin kullalla.

Jokaiseen kultavaltaukseseen kuuluu itsestään selvästi oma sauna. Ne eivät yleensä ole kovin yllisiä, mutta kuitenkin tarkoituksenmukaisia. Jormalla ja "Raahella" oli yhteinen pressukankaasta tehty

*Jutun kirjoittaja kultaa kaivamassa.
Hannu Ritari odottaa vuoroaan.*

sauna, jossa otimme illalla makeat löylyt. Ihot höyryävinä kävimme pulahtamassa kultajoessa. Illalla maistoimme Sikahyvää viskiä ja tarinoimme niitä näitä. Unen tulemissa silmään ei ollut mitään vaikeuksia.

Lapiolinjalla

Seuraavana päivänä oli meidän muiden vuoro kaivaa kultaa. Valitsimme "perinteisen tyylin" eli lapiokaivuun. Sanotaan, että kullankaivuun hyötysuhde on hyvä, jos kuutiometristä hiekkaa löytyy yksi gramma kultaa. Kuutiometri

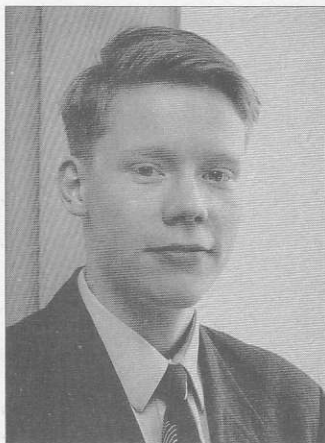
hiekkaa painaa jonkin verran alle tonnin. Kukin meistä perintämiehistä lapioi vuorollaan joen pengertä, koska vain yksi kerrallaan mahtui työskentelemään vesirännin ääressä. Kun Jorma kertoi, että myös kivenlohkareisiin tarttuneessa hiekassa voi olla kultaa, siitä oli seurauksena, että huuhdottavien kivien koko kasvoi jatkuvasti.

Heiluimme lapion kanssa pitkälle iltapäivään ja saimme varmasti useita grammoja kultaa, vaikka en usko, että kaivoimme edes tonnia hiekkaa.

Syötyämme suunnittelimme iltaohjelmaa. Tietenkin kävimme saunassa. Tällä kertaa saimme kutsun valmiiksi lämmitettyyn saunaan muutaman kilometrin päässä olevalle valtaukselle. Pesemisen jälkeen lähdimme puhtaina poikina tanssimaan Saariselälle paikalliseen Tunturihotelliin. Paikka oli täynnä viimeistä neliösenttiä myöten, sillä nythän oli ruskaviikko. Jotkut hakivat täältä kultaansa.

Rovaniemenpankki ja Maailmanpankki ovat tunnettuja Inarin kultavaltauksia. Mielestämme Papinhaminan Kulta ei kalpene yhtään näiden rinnalla. Kultaa kannattaa aina etsiä vaikkei löytäisikään. Kullan emäkalliota ei ole vielä Suomesta löydetty, joten haasteita ainakin on jäljellä.

Tässä saunassa on maailman suurin pukuhuone.

Korkolakiesitys Eduskuntaan

Korkolakiesityksen hyväksyminen Eduskunnassa merkitsee kiinteästä 16 prosentin viivästyskorosta luopumista ja siirtymistä markkinakoron kehityksen mukaan määräytyvään viivästyskorkoon. Samalla sellaiset korolliset luotot, joissa korkokantaa ei ole sovittu tullaan sitomaan markkinakorkoon. Nämä muutokset tuonevat mukanaan jonkin verran myönteisiä mutta enemmänkin kielteisiä vaikutuksia sekä velkojille että velallisille.

Oikeusministeriö asetti viime toukokuussa työryhmän, jonka tehtävänä oli valmistella ehdotus lakiesitykseksi, jossa korkolakiin tehtäisiin muutoksia viivästyskorkoa koskevien säännösten osalta. Tarkoituksena oli muuttaa nykyinen kiinteä viivästyskorko yleisen korkotason mukaan vaihtuvaksi. Samalla tämän viivästyskorkolakityöryhmäksi nimetyn työryhmän tehtäväksi tuli miettiä esitystä myös korosta niiden velkasuhteiden osalta, joissa koronmaksuvelvollisuus on määrätty korkokantaa kuitenkin sopimatta. Työryhmään kuului mm. Keskuskauppakamarin, Suomen Pankin ja kuluttaja-asiamiehen toimiston edustajat. Työryhmä piti kuusi kokousta ja kuulemistilaisuuden, jossa kuultiin eri alojen asiantuntijoita. Hallituksen esitys kuitenkin poikkeaa työryhmän mietinnöstä mm. korkoprosenttien suhteen.

Miksi muutos?

Korkolain muuttamiseen lähdettiin paremman kuluttajansuojan vuoksi ja viivästyskoron perimmäisestä tehtävästä muuttuneilla rahamarkkinoilla, joilla korkotason heilahdukset saattavat olla merkittäviä.

Vanha, kiinteä viivästyskorko on todettu hyväksi keinoksi saada velallinen maksamaan velkansa ajoissa. Mikäli velan maksu viivästyy, saa velkoja korvauksen viivästys-

korkona ja samalla velallinen saa rangaistusluonteisen seuraamuksen maksuvelvollisuuden laiminlyömisestä.

Kun rahamarkkinat olivat säädellyt ja vakaat, on kiinteä viivästyskorko täyttänyt edellään mainitut tehtävät. Sääntelyn purkaminen 1980-luvun lopulla johti korkojen vapaaseen määräytymiseen markkinoilla. Korkean korkotason aikana viivästyskorko saattoi olla jopa helpotus velalliselle. Toisaalta tällä hetkellä korkotason ollessa matala saattaa kiinteä viivästyskorko olla velallisen kannalta ankara. Markkinat tulevat tulevaisuudessaakin määräämään yleisen korkotason, jonka takia hallituksen esityksessä luovutaan kiinteästä viivästyskorosta ja ehdotetaan siirtymistä yleisen korkotason kehitystä seuraavaan viivästyskorkoon.

Hallituksen esityksessä Suomen Pankki määrittäisi ja vahvistaisi viitekoron prosentin tarkkuudella kerran vuodessa, 12 kuukauden aikana kerätyistä, kolmen kuukauden heliborkorkojen kehityksen perusteella. Viivästyskorko olisi sidottu tähän Suomen Pankin vahvistamaan viitekorkoon.

Kuinka korkeat korot?

Lakiesityksen perustelut ovat muuttuneet elokuussa 1994 jätetystä mietinnön perusteluista mm. viivästyskoron

määrän suhteen. Esityksen mukaan korollisesta velasta, jossa ei olla sovittu korkokantaa tulee maksaa korkoa Suomen Pankin vahvistaman viitekoron mukaan.

Viivästyskorko olisi neljä prosenttia enemmän kuin sopimuskorko sellaisissa veloissa, joista on sovittu maksettavaksi korkoa. Lakiesityksen mukaisesti velallinen ei ole kuitenkaan velvollinen maksamaan korkoa enempää kuin kymmenen prosenttiyksikköä lisättynä Suomen Pankin vahvistamaan viitekorkoon. Viivästyskorkolakityöryhmän mietinnöstä ensimmäisenä mainittuun marginaaliin on lisätty prosentti ja korkokattoa on korotettu kahdella prosentilla. Viivästyskoron korkokannan olisi aina oltava kuitenkin vähintään yhtä suuri kuin luottoajan korkokanta.

Kun velasta on sovittu maksettavaksi korkoa korkokantaa sopimatta olisi viivästyskoron määrittämisen pohjana Suomen Pankin viitekorko, johon lisättäisiin neljä prosenttia.

Hallituksen korkolakiesityksen neljännen pykälän 2 momentti koskee sellaisia velkoja, usein tavaraluottosaatavia, joista ei ole sovittu maksettavaksi korkoa. Tällöin viivästyskorko on Suomen Pankin viitekorko lisättynä seitsemällä prosentilla. Viivästyskorkolakityöryhmän ehdotusta on korotettu tässä myös prosentilla.

Viivästyskorkolakityöryhmän ehdotusta velkojan viivästymisestä, esimerkiksi pankkilakosta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa ei otettu varsinaiseen esitykseen erimielisyyksien ja niin lyhyen valmisteluajan takia. 10 pykälän muuttamisen suunnittelu jatkuu oikeusministeriössä.

Tyytymättömiä mielipiteitä

Hallituksen esitykseen ollaan enemmänkin tyytymättömiä kuin tyytyväisiä. Jos esitystä verrataan sitä edeltävään mietintöön on esitys parempi velkojan kannalta kun taas kuluttajan kannalta huonompi.

Velkojan kannalta ajateltuna ei ole esitetty vakavia perusteluita muuttaa viivästyskorkojärjestelmää. Tätä mieltä on mm. Keskuskauppakamarin osastopäällikkö **Antti Neimala**. Hänen mukaansa hallituksen esitys tulee läpimennessään hankaloittamaan velkojen toimintaa etenkin tavaraluottosaatavien viivästyessä. Yritysten välisissä velkasuhteissa sopimuskäyttäytyminen saattaa muuttua. Neimalan mukaan yritykset, jotka tulevaisuudessakin voivat sopia keskenään viivästyskorosta, tulevat toimimaan korkolain uusien säännösten mukaan, jolloin viivästys sattuessa koron laskeminen on hankalampaa. Velallispuolella tilanne on hänen mielestään samantapainen. Velallille saattaa syntyä ongelmia etenkin silloin kun velassa on eri viivästyskorkoja eri vuosilta. Myös monet ulosottoviranomaiset joutuvat laskentaongelmien eteen etenkin kun osa ulosottoviranomaisista toimii manuaalisesti laskiessaan korkoja.

Antti Neimalan (viivästyskorkolakityöryhmän jäsen) pitää kuitenkin myönteisenä sitä, että esityksessä nostettiin korkoprosentteja. Viivästyskorko toimii tällöin etenkin alhaisen korkotason ajankohdana tehokkaampana ja tarkoituksenmukaisempana keinona estää saatavien viivästymiset. Viivästyskorkolain muutos vaikuttanee myös kansainväliseen kauppaan: Kes-

ki-Eurooppalaiset yritykset ovat tähän asti saattaneet pitää nykyistä viivästyskorkoa liian korkeana ja tilanne tulee uuden lain ja alhaisen korkotason vuoksi muuttumaan. Osastopäällikkö Neimala on mielissään tavaraluottosaatavien velkojen puolesta siitä, ettei esityksessä ehdoteta viivästyskorkoa tarkistettavaksi neljä kertaa vuodessa, kuten Suomen Pankin edustaja oli ehdottanut eriävässä mielipiteessään.

Kärsiikö kuluttaja?

Kuluttaja-asiamiehen toimiston ylitarkastaja **Merja Saari**, yksi viivästyskorkolakityöryhmän jäsenistä on myöskin tyytymätön lakiesitykseen. Esityksen korkomäärät eivät hänen mukaansa vastaa kuluttajaviranomaisten vaatimuksia ja korko saattaa nousta liian korkeaksi. Ylitarkastaja Saari on pahoillaan 10 pykälän kohtalosta. Alkuperäisessä mietinnössä otettiin kantaa juoksevan koron perimisestä pankkilakon aikana. Korkolakiuudistuksen yhteydessä sitä ei tällä erää otettu käsiteltäväksi.

Vain yhden kerran vuodessa tarkastettava viivästyskorko on kuluttajien kannalta hyvä asia, toteaa ylitarkastaja Saari. Neljä kertaa vuodessa tarkastettava korko, jota väläyteltiin mm. eriävissä mielipiteissä, olisi liian hankala hallita. Kerran vuodessa no- teerattava viivästyskorko on hyvä kompromissi toisaalta markkinavastaavuuden ja toisaalta järjestelmän yksinkertaisuuden välillä. Korkotason heilahtelut saattavat johtaa siihen, että korko kohtelee välillä paremmin velallisia ja välillä velkoja.

Esityksen taloudelliset seuraamukset

Hallituksen esityksen mukaan taloudellisia vaikutuksia ei ole mahdollista arvioida täsmällisesti, koska tosiasialliset vaikutukset ovat riippuvaisia yleisen korkotason tulevasta kehityksestä. Viivästyskorko muodostuu matalan korkota-

son aikana selvästi nykyistä tasoa alemmaksi. Esityksessä todetaan, että viivästyskoron laskentajärjestelmiin tehtävistä muutoksista aiheutuu jonkin verran kustannuksia sekä yksityisellä että julkisella sektorilla.

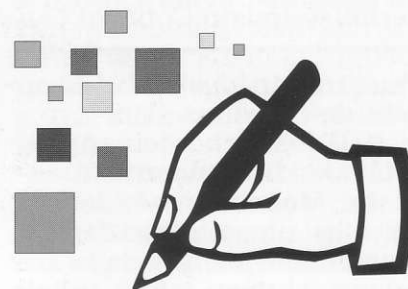
Mm. perintätoimisto Int- rum Justitiassa ollaan valmis- tauduttu jo mahdollisiin tule- viin muutoksiin. Perintälaki- mies **Pirjo Aholan** mukaan ongelmia ei synny atk-järjes- telmän päivittämisessä, mut- ta muutokset saattavat aihe- uttaa velallisissa hämmennys- tä, jolloin viivästyskoron mää- rä ja muodostuminen tulee selvittää velalliselle täsmälli- sesti.

Ikävimmät taloudelliset seuraamukset syntyvät velko- jille etenkin alhaisen korkota- son olosuhteissa. Tällöin on hyvä syy kysyä, onko viiväs- tuskorko tarpeeksi tehokas keino saada saatavat ajoissa ja toisaalta onko se kiihotin velanottajalle maksaa ajoissa velkansa? Mm. Antti Neimala Keskuskauppakamarista tote- aa, että esityksellä saattaa olla läpimennessään vaikutuksia siihen, millaiseksi velkojat ar- vioivat riskinsä luotonannos- sa. Velkojat saattavat joutua arvioimaan luottopolitiikkaan- sa uudelleen. Tämä olisi kiel- teistä sekä kuluttajien että luotonantajien kannalta.

Korkolain muutosesitys on ensin käsiteltävänä Eduskun- nan talousvaliokunnassa, jos- sa kuullaan mm. Suomen Pan- kin, Kaupan Keskusliiton ja kuluttajaviranomaisten edus- tajia. Laki tulee hyväksytyksi näillä valtiopäivillä eli ennen seuraavia Eduskuntavaaleja.

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Yhdistyksen jäsenet ja mainostajat. Seuraava luottolinkki-lehti tulee olemaan **MARKKINOINTINUMERO** jonka kohderyhmänä on mahdolliset uudet Luottomiehet ry:n jäsenet. Lehden painos tulee olemaan n.1.500 kpl. Aineiston viimeinen jättöpäivämäärä on **25.03.95** ja ilmestymispäivämäärä **28.04.95**.

PS. Ei muuta kuin kynä käteen ja kirjoittamaan.

MARKKINOINTINUMERO

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N JÄSENLEHTI

MEDIATIEDOT 1995

Julkaisija

Julkaisija: Luottomiehet-Kreditmännens ry
Osoite: PL 891, 00101 Helsinki

Toimitus

Päätoimittaja: Mikko Kallankari
Puhelin: 90-613 711
Telefax: 90-514 763

Ilmoitukset

Yhteyshenkilö: Jorma Tähtinen
Osoite: Mainosateljé Tähtinen ky
Vuorimiehenkatu 14 A 13,
00140 Helsinki
Puhelin: 90-669 848
Telefax: 90-666 301

Ilmoitushinnat

Ilmoituskoko	Mustavalkoinen
1/1 etusivu	5.000 mk
1/2 aukeama	5.000 mk
1/1 takasivu	3.100 mk
1/1 muu sivu	2.200 mk
1/2 sivu	1.100 mk
1/4 sivu	900 mk
värilisiä	400 mk

Tekniset tiedot

Lehden koko: A4
Painopinta-ala: 210 x 297 mm
Palstojen määrä: 4 kpl
Palstan leveys: 1 p 41 mm, 2 p 87 mm
Rasteritiheys: 45 linjaa/cm
Aineistovalmius: Paste-up tai negatiivifilmi

Painopaikka

Painopaikka: Painoekspert Oy
Osoite: Henry Fordinkatu 5 K,
00150 Helsinki
Puhelin: 90-176800
Telefax: 90-170181
Yhteyshenkilö: Pentti Kauhanen

Maksuosoite

Maksun saaja: Luottomiehet ry
Pankkiyhteys: SYP 208918-73866

Reklamaatit

Reklamaatit: Ilmoitusten painoasua koskevat reklamaatit 7 vrk:n kuluessa lehden ilmestymisestä kirjallisena.

Peruutukset

Ilmoitusten peruuttaminen: Viimeistään 14 vrk ennen aineiston toimituspäivää.

Ilmestymispäivät -95

Nro	Aineisto	Ilmestyy
2/95 (Markkinointi)	25.03.1995	28.04.1995
3/95	04.08.1995	25.08.1995
4/95	15.09.1995	13.10.1995

Painos

Painos: 800 kpl

Eduskunnan käsiteltävänä on hallituksen esitys (1994 vp - HE 191), jossa ehdotetaan säädettäväksi **laki ulosottomaksuista**. Maksuista säädetään nykyään ulosottotoimilaissa, joka samalla kumottaisiin kokonaan. Uuteen lakiin tulisivat yleiset perusteet, joiden nojalla paikallisten ulosottoviranomaisten eli kaupunginvoutien, nimismiesten ja Ahvenanmaan maakunnanvoudin täytäntöönpanotoimenpiteistä ja muista suoritteista perittäisiin maksuja.

Ulosottomaksujen maksuvelvollisuus ja niiden määrätymisperuste rahasaattavan perinnässä poikkeavat nykyäänkin valtion maksuperustelaista, joka lähtee siitä periaatteesta, että tilaaja tai hakija maksaa toimenpiteestä aiheutuneet kustannukset. Ulosotto on lainkäyttötoimintaa ja oikeudelliselta luonteeltaan samanlaista kuin menettely tuomioistuimissa, joissa yleisenä periaatteena on, että tappiopuoli kärsii kustannukset. Tämän periaatteen mukaisesti ehdotetaan, että päävastuu ulosottomaksuista on velallisella ja vasta toissijaisesti täytäntöönpanon hakijalla. Toisena syynä siihen, että ulosottomaksuista ehdotetaan säädettäväksi eri laki on, että ulosottomaksun perusteena rahasaamisen perinnässä ehdotetaan säilytettäväksi nykyinen käytäntö, jossa osa ulosottomaksuista määräytyy saatavalle kertyneen rahamäärän perusteella.

Ulosottomaksujen lajit olisivat taulukkomaksu, estemaksu, täytäntöönpanomaksu sekä todistus- ja jäljennösmaksu, joita nykyäänkin peritään, sekä pakkohuutokauppoihin liittyvä uusi myyntimaksu.

Velallisen maksuvelvollisuuden perusteet ehdotetaan

säilytettäväksi pääosin ennallaan, mutta ulosottomaksujen kustannusvastaavuutta ehdotetaan parannettavaksi. Ulosottomaksujen suuruudet vahvistettaisiin asetuksella.

Velkojan maksuvelvollisuutta tuomion täytäntöönpanossa ehdotetaan selvennettäväksi siten, että hakijan on maksettava esteen toteamiseksi suoritetuista toimenpiteistä **estemaksu**, jos hän peruuttaa hakemuksensa tai asiakirjat palautetaan hänelle perimistä kohdanneen esteen vuoksi. Hakijan maksuvelvoite ehdotetaan säilytettäväksi toissijaisena siten, että estemaksu peritään velkojalta silloin, kun täytäntöönpanon estymisen vuoksi velalliselta

markkaa ja keskimääräinen asian hinta on noin 140 markkaa (ulosottotoimen menot ovat noin 410 miljoonaa markkaa vuodessa, ja vuonna 1993 ulosottomaksuina kertyi 279 miljoonaa markkaa). Ministeriön laskuopin mukaan estemaksua olisi tarvinnut korottaa nykyisestä 50 markasta, johon se nostettiin 1.12.1992 aikaisemmasta 35 markasta, 90 markkaan.

Asian etenemiseen on pyritty vaikuttamaan eri tahoilta. Yhdistyksemme on mm. pitänyt suoraviivaista pyrkimystä maksujen kustannusvastaavuuteen yksipuolisena lähtökohtana. Viranomaisten suorittama pakkotäytäntöönpano on merkittävä osa val-

tion ylläpitämää oikeusturvajärjestelmää. Maksujen suuruus tulisi määrätä niin, ettei niillä estettä tai tarpeettomasti rajoiteta oikeusturvan hakemista. Täydellisen kustannusvas-

Ulosottomaksuihin tulossa jälleen korotuksia

ei ole saatu perittyä ulosottomaksua. Hakijan suorittama estemaksu voitaisiin muiden ulosottokulujen ohella periä velalliselta myöhemmin.

Oikeusministeriön tarkoitus oli kasvattaa hakijan vastuuta ulosoton kustannuksista ja samalla vähentää ulosotosta turhia asioita, koska "jotkut hakijat lähettävät liian herkästi takaisin ulosottoon asiat, jotka on jo palautettu esteellä". Hakijan osuutta ulosoton kustannuksista haluttiin kasvattaa myös siksi, että nykyään katsotaan velkojan ainakin yksityisoikeudellisissa asioissa olevan vastuussa siitä, kenelle velkaa antaa. Estemaksun korotuksella pyritään myös vähentämään ulosoton asiamääriä, joita vuonna 1993 saapui ulosotto-piireihin noin 3,5 miljoonaa asiaa (näistä hakijoille tilitettiin 4,04 miljardia markkaa). Estemaksu ehdotettiin alunperin määrättäväksi vastaamaan valtiolle aiheutettuja kustannuksia. On arvioitu, että yhden asian pienin käsitelykustannus on noin 100

taavuuden toteuttaminen saattaisi joissakin tapauksissa vaikeuttaa muiden tärkeiden yhteiskunnallisten intressien toteuttamista. Esimerkiksi erilaisten julkisoikeudellisten maksujen kertymä voi pienentyä, mikäli hakija luopuu ulosottotoimista välttääkseen toissijaisen maksuvelvollisuutensa.

Eduskunnan lakivaliokunta onkin mietinnössään nro 18/25.11.1994 katsonut, ettei estemaksua saa määritellä pelkästään toimenpiteistä aiheutuneiden keskimääräisten kustannusten perusteella, koska silloin maksu olisi niin suuri, että sillä olisi haitallisia vaikutuksia. Kohtuullinen estemaksu tällä hetkellä onkin valiokunnan mielestä 60 markkaa.

Rahasaamisen perimisestä velallisen on suoritettava **taulukkomaksua** kulloinkin perityn saamisen tai sen osan mukaisesti nykyään 40 markasta 400 markkaan rahamäärästä riippuen. On makuasia, kumpi asianosaisista taulukkomaksun maksaa, koska se

konkreettisesti erotetaan valtiolle siinä vaiheessa, kun varoja tilitetään hakijalle. Alin taulukkomaksu pysyisi 40 markkana, mutta yli 50.000 markan kertymästä otettaisiin 1.000 markan taulukkomaksu.

Muista asioista kuin rahan saamisen perimistä koskevista asioista peritään nykyään ulosottomaksua 400 markkaa asialta. Täytäntöönpanotoimiuksia ovat esimerkiksi hädät, osamaksukauppalaisten mukaiset tilitykset, turvaamistoimenpiteet, lähinnä takavarikot ja teettotuomioiden täytäntöönpanot. Jälleen ministeriö laski suoritteiden tuottamisesta valtiolle aiheutuvat keskimääräiset kokonaiskustannukset ja päätyi esittämään **täytäntöönpanomaksun** suuruudeksi 1.000 markkaa. Yhdistyksemme puolesta todettiin näin suuren korotuksen merkitsevän kodinkoneiden ja muiden hinnaltaan vähäisempien esineiden tilitysten loppumista. Lakivaliokunta toteaaakin em. mietinnössään, että täytäntöönpanomenettelyssä on hyödynnettävä tehokkaat työtavat ja tietotekniikka, jotka toisaalta pienentävät kus-

tannuksia ja toisaalta mahdollistavat nykyistä yksityiskohtaisemmin maksujen luokittelun. Valiokunta pitää täytäntöönpanomaksua esimerkkinä maksusta, joka on pyritävä eriyttämään eri suuruusluokkiin esitettyä tarkemmin. Metsätyökoneen tai leikkupuimurin osamaksutilityksestä kannettava maksu voisi olla siis erilainen kuin pölynimurin tai parranajokoneen tilityksestä menevä maksu.

Ulosmitatun kiinteistön ja määräalan pakkohuutokaupasta perittäisiin taulukkomaksun lisäksi 5.000 markan **myyntimaksu**. Maksu olisi 2.000 markkaa alusrekisteriin merkityn aluksen, ilma-aluksen, asunto- tai kiinteistöyhtiön osakkeen sekä kiinnityskelpoisten ajoneuvojen ja työkalu- ja koneiden pakkohuutokaupasta. Muun irtaimiston, kuten televisioiden, mattojen, henkilöautojen, puhelimien yms. pakkohuutokaupasta perittäisiin nykyiseen tapaan vain taulukkomaksu.

Ulosottomaksua ei perittäisi rangaistuksen, menettämisseuraamuksen, uhkasakon tai elatusavun täytäntöönpanosta. Estemaksua ei perit-

täisi asianomistajalta, jolle rikosasiassa on tuomittu maksettavaksi korvausta. Jos maksun periminen olisi kohtuutonta, asian käsiteltyä ulosottomies voisi yksittäistapauksessa määrätä, ettei maksua peritä.

Oikeus- ja verohallinnon viranomaiset sekä syyttäjät ja esitutkintaviranomaiset olisivat **vapaat ulosottomaksuista**.

Esitys liittyy valtion vuoden 1995 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä ja vahvistamisesta eli luultavasti huhtikuun alusta 1995. Ehdotuksen mukaisesti ulosottomaksut lisäntyvät arviolta 80 milj. markkaa vuodessa. Vastaavasti ulosottomaksuista vapautettujen asioiden kustannusvaikutus on arvioitu vuositasona noin 80 milj. markaksi, josta elatusapujen maksuvapaus olisi 21 milj. markkaa ja verosaatavien osalta saamatta jäävät estemaksut 34 milj. markkaa.

U U T I S I A

HENKILÖTUNNUKSEN KÄYTTÖ LUOTTOTOIMINNOISSA

Luottomiehet - Kreditmännens r.y. on pyytänyt joulukuussa 1994 Tietosuojavaltuutettua ottamaan kantaa yhdistyksen jäsenille lähetettävään henkilötunnuksen käyttöä koskevaan tiedoteluonnokseen.

1. Luottoalan neuvottelukunta

Luottoalan neuvottelukunta on Luottomiehet - Kreditmännens ry:n sääntöjen mukainen elin, jonka tehtävänä on antaa yhdistyksen hallitukselle neuvoja ja asiantuntijalausuntoja yhdistyksen toimialaan kuuluvissa asioissa. Yhdistyksen jäsenet ovat pyytäneet neuvottelukunnalta esitystä henkilötunnusten käyttöön liitty-

vien asioiden tarkentamiseksi luotonohjaukseen liittyvänä yksilöintitekijänä. Luottomiehet ry:n jäsenenä on noin 700 eri yrityksissä toimivaa henkilöjäsentä.

Luottoalan neuvottelukunta pyytää tietosuojavaltuutetulta henkilötunnuksen käyttöön liittyvää ohjausta. Tavoitteena on selkeyttää alan käytäntöä, parantaa henkilöiden oikeusturvaa sekä tehostamalla yksilöintiä pyrkiä vähentä-

mään luottotappioita ja luotonantoon liittyviä riskejä.

2. Perusteluja

Henkilötunnuksen käytöstä on käyty keskustelua. Yleisesti asiaa perustellaan sillä, että henkilötunnuksen käytöstä on maassamme tullut liian yleinen. Henkilötunnuksen käyttöön liittyvä tunteenomainen keskustelu on vaikeuttanut tarkoituksenmukaista luotto-toimintojen hoitamista.

Henkilötunnuksen käyttöön yksilöintitekijänä ei lain-säädännössä ole käsityksemme mukaan mitään estettä silloin, kun tietoa pyydetään luotonmyöntämistä, luotonvalvontaa tai siihen rinnastettavaa tarkoitusta varten. Näitä tarkoituksia varten voimme hankkia myös henkilöluottotietoja, joiden hankinnassa henkilötunnus on tärkein ky-

sely- ja yksilöintitekijä. Tähän liittyen säännökset luonnollisten henkilöiden osalta löytyvät henkilörekisterilainsäädännöstä.

Henkilörekisterilainsäädännön luottoasioita koskevat määräykset eivät koske ammatin ja elinkeinonharjoittajien toimintaa eikä myöskään yrityksiin liitettyjen henkilöiden henkilötietojen rekisteröintiä. Kuluvan vuoden alussa voimaan astuneen kaupparekisterilain muutoksen mukaan kaupparekisteriin merkittävistä henkilöistä rekisteriin merkitään nimen lisäksi henkilötietoina henkilötunnus ja postiosoite.

Henkilötunnuksen käyttöön liittyy luotonohjauksen kannalta kansalaisten oikeusturvaa lisäävä vaikutus, sillä henkilötunnuksen avulla henkilö voidaan yksilöidä kaikkein varmimmalla tavanomaiseen kanssakäymiseen ja luottotoimintoihin liittyvällä tavalla.

Henkilötunnuksen käytön ohjauksessa painopiste on syytä liittää rekistereiden käyttöön liittyvään valvontaan. Asiaa ei ole syytä lähestyä tunteenomaisesti.

Toivoisimme, että tietosuojaviranomaiset huomioisivat henkilötunnuksen poikkeuksellisen aseman luottotoiminnossa omassa asiaan liittyvässä tiedotuksessaan, jolloin toimialallamme ei aiheutuisi enää tietosuoja-asioista turhia väärinkäsityksiä.

Tavoitteenamme on lähettää yhdistyksemme jäsenille henkilötunnusten käyttöä koskeva selventävä tiedote, Ks. **Luonnos**. Toivomme, että voimme neuvotella ja ratkaista asian suhteellisen nopeasti, sillä asia työllistää jäseniämme tällä hetkellä päivittäin.

Luottomiehet - Kreditmännens r.y.

Luonnos

Luottomiehet - Kreditmännens ry:n jäsenille lähetettävästä tiedotteesta

Luotonantajalla on oikeus pyytää luotonhakijalta tämän ollessa luonnollinen henkilö yks-

silöintitietona nimen, osoitteen sekä arvon tai ammatin lisäksi myös henkilötunnus rekisteriinsä tallettavaksi silloin, kun tietoa tarvitaan luotonmyöntämistä, luotonvalvontaa tai muita vastaavia tarkoituksia varten. Luotonmyöntämisellä tarkoitetaan paitsi varsinaisen rahalainan myöntämistä, myös luottokauppaa sekä luottokauppaan rinnastettavaa sopimusta.

Luotonmyöntämisenä voidaan pitää jokaista sellaista osapuolten väliseksi tarkoitettua raha-arvon, hyödykkeen tai palvelun suoritusten sovitua eriaikaisuutta, jossa

- luotonantaja siirtäessään asian vastapuolen hyödynnettäväksi myöntyy siihen, että suoritus joko osittain tai kokonaan jää myöhemmin tapahtuvaksi ja, jossa
- luotonantajalla on viivästymisen tapahtuessa velkojan oikeus perintään ja oikeus-suojaan.

Luotonantajalla on oikeus tallettaa henkilötunnus omaan rekisteriinsä, kunnes kuusi (6) kuukautta on kulunut luottosuhteen päättymisestä.

Luonnolliselta henkilöltä ei yksilöintitekijänä voida pyytää henkilötunnusta rekisteriin tallettavaksi, jos kyseessä ei ole luotonmyöntäminen. Asiakassuhteen turvallista hoitamista varten voidaan lisäksi tarvittaessa henkilöllisyys tarkistaa henkilöllisyysasiakirjasta ilman henkilötunnuksen tallettamista rekisteriin.

Henkilörekisterilainsäädäntö koskee yksityisten luonnollisten henkilöiden henkilötietojen käyttöä. Kun luonnollinen henkilö harjoittaa liiketoimintaa, häneen ei voida kohdistaa henkilörekisterilainsäädännön edellyttämää tietosuoja. Ryhtyessään harjoittamaan liiketoimintaa henkilön oletetaan tietäneen, että taloudellista asemaa, sitoumusten hoitokykyä ja luotettavuutta tullaan arvioimaan kokonaisvaltaisesti. Luotonantajat pyrkivät kuitenkin huomioimaan liiketoiminnan-

harjoittajan tietosuojaan esimerkiksi henkilötunnuksen käytön yhteydessä. ■

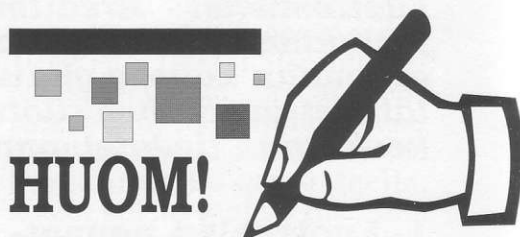
Suomalaisyritysten luottotiedot yksiin kansiin

Luottotietoyhtiö Dun & Bradstreet Soliditet Oy on julkaisut 16.11.1994 Luottoavain luettelon, joka määrittelee kaikkien kaupparekisteriin merkittyjen suomalaisyritysten riskiluokan eli konkurssitodennäköisyyden.

- Riskiluokkajako perustuu Dun & Bradstreetin kehittämään rating-luokitukseen. Systeemi kerää järjestelmällisesti yrityksen toimintaa, taustaa, taloutta ja maksutapaa koskevaa tietoa, analysoi tiedot ja tekee arvion luottokelpoisuudesta eli yrityksen kyvystä selviytyä liiketoimintaan liittyvistä luotoista.

Luottoavain kertoo riskiluokan lisäksi yrityksen rekisteritiedot eli virallisen nimen, kotipaikan, rekisteröintivuoden, kaupparekisteritunnuksen ja ly-tunnuksen. Luettelossa on myös yrityksen yhteystiedot sekä toimintatietoja (toimialatiedot, henkilöstöluokat, liikevaihtoluokat).

Lisätietoja: **Dun & Bradstreet Soliditet Oy**, toimitusjohtaja **Mats Nybondas** puh. (90) 5272 733.

Huomasithan, että seuraava Luottolinkki-lehti on

MARKKINOINTINUMERO!

Lehden painos tulee olemaan n.1.500 kpl. Aineiston viimeinen jättöpäivämäärä on **25.03.95** ja ilmestymispäivämäärä **28.04.95**.

Katso sivu 35, MEDIATIEDOT.

Aina roiskuu, kun rapataan. Niinhän se on, vanha lauseenparsi pitää edelleen paikkansa. Tosin joskus tuntuu, että laastilapiota on käsitelty tietten tahtoon "vasemmalla kädellä". Seuraavassa muutamia tositapauksia, arvatenkaan eivät ole ainutlaatuisia - valittavasti.

Lue ja ymmärrä tilinavaussopimus

Monessa yrityksessä käytetään tilinavaussopimusta myytäessä luotolla. Se on tarkoitettu tarkoin täytettäväksi, sillä vasta sen jälkeen kun myyjä on sopimuksen lukenut ja ymmärtänyt voi hän sen allekirjoituksellaan hyväksyä. Yleensä myyjä on velvoitettu sitä ennen tarkistamaan mahdolliset julkiset maksuhäiriöt ja hankkimaan suuremmissa luotoissa luottotietolasunto.

Eräs pienenpuoleinen yritys merkitsi ostaja-kohtaan kaksi eri nimeä ja allekirjoitti sopimuksen pelkällä henkilönimellä. Toisen yrityksen LY-tunnus oli kirjoitettu sopimukseen, joten myyjä päätteli sen luottoasiakkaakseen.

Tavan mukaan luottotietolausunto oli hankittu ja saatu ennen sopimuksen tekoa. Sitä ei myyjä joko lukenut taikka ymmärtänyt. Pääosakkaalla oli tuore julkinen maksuhäiriö, luottosuositus piti pienehköä tavaraluottoa mahdollisena eikä tilinpäätöksiä ollut käytettävissä. Ostajalle myönnettiin hakemansa 30.000 markan limiitti ja myytiin 90.000

mk:n saldo! Tästäkin puolet sen jälkeen kun ensimmäinen 50.000 mk:n lasku oli erääntynyt ja jäänyt vanhenemaan.

Kuinkahan mahtaa käydä käräjäoikeudessa?

Toisessa tapauksessa tilinavaussopimus laadittiin rekisteröimättömän osakeyhtiön "aputoiminimen" nimissä. Lei-ma komeasti alle ja epäselvä nimikirjoitus sitä varmentamaan. Kuka vastaa tilivelasta? Myyjä väittää, että Seppo K, joka allekirjoitti. Sopimuksen tekstiin oli lykätty Timo K:n nimi ja henkilötunnus. Ehkäpä veljekset sopivat asian, että varaton pääsee maksumieheksi. No, käräjillä tavataan.

Häiriöttömyys ei ole takuu

Saksalaisen täsmällisesti pilkun tarkasti täytetty tilinavaussopimus voi kertoa luottokelvottomuudesta, jos myyjällä on aikaa ja halua lukea se. Ymmärryskään ei olisi pahitteeksi.

Ostaja kertoi lomakkeella osoitteeseen satamakaupungin poste restanten ja lisätietona toimivansa satamassa

Aina roiskuu kun rapataan

olevassa laivassa. Se oli tar-koitus kunnostaa seuraavaa kevättä silmälläpitäen. Tuoloin yritys vaihtaisi toimialaa ja ryhtyisi teollisuuden jään-nösmateriaalien kuljettami-seen Baltiaan ja tuomaan siel-tä tiettyjä terästuotteita ja "mitä muuta keksitään".

Pankkiyhteyttä ei ollut, vain pyrkimys erääseen, jonka nimi jääköön nyt kertomatta. Vielä ostaja ilmoitti, että vastaostot ovat molempien edun mukaisia. Ei tiedetä varmuudella, tarkoittiko aikomaansa Balti-ankauppaa vai että myyjä os-taisi. Sopimuksen vakuudet-kohdassa merkintä joka tapa-uksessa oli.

Myyjä tarkisti Asiakastie-dosta maksuhäiriöt ja koska niitä ei ollut, möi (antoi) kym-pitonnin tavarat. Sinne uppo-sivat kuin hohtimet kaivoon.

Myyjät kautta maan voine-vat listata tapauksia, joissa luotonvalvonta karhuin, kor-kolaskuin ynnä muulla pahan-suopaisuudella on karkoitta-nut hyväkatteisia asiakkaita ikiajoiksi. Mutta se onkin jo toinen juttu...

LPT Perintäyhtiöt

Toivottavat menestystä vuodelle 1995

LPT Lakimiesten Perintätoimisto Oy
Harakantie 20 A, 02600 Espoo
90-515 155, fax 90-512 1155

LPT Yrityslakimiehet Oy
Harakantie 20 A, 02600 Espoo
90-515 929, fax 90-512 1155

Lakimiesten Perintä-Forum Oy
Rautatiekatu 20 A, 15110 Lahti
918-7834 200, fax 918-7834 201

Luottomiehet - Kreditmännens ry

HALLITUS V. 1995

Puheenjohtaja
Olli Kivelä
markkinointijohtaja
Tietoperintä Oy
Ratapihantie 11
00520 HELSINKI
puh. (90) 15 631

Varapuheenjohtaja
Helena Pahlman
markkinointipäällikkö
Suomen Asiakastieto Oy
Työpajakatu 10
00580 HELSINKI
puh. (90) 148 861

Sihteeri
Veijo Laakso
apulaisluottopäällikkö
Luottokunta
Heikkiläntie 10
00210 HELSINKI
puh. (90) 69 641

Rahastonhoitaja
Anne Björk
luotonvalvoja
Oy Kontino Ab
Eteläranta 10
00130 HELSINKI
puh. (90) 131 101

Kerhomestari
Jouni Suominen
myyntipäällikkö
Dun & Bradstreet
Soliditet Oy
Sinimäentie 14 C
02630 ESPOO
puh. (90) 527 2361

Varsinaiset jäsenet:
Kai Palmén
luottopäällikkö
Scansped Oy
PL 498
00101 HELSINKI
puh. (90) 77 751

Jyrki Pekkala
asianajaja
Asianajotoimisto
Jyrki Pekkala
Mechelininkatu 15 B
00100 HELSINKI
puh. (90) 446 500

Yrjö Stenberg
talouspäällikkö
Oy Hobby Hall Ab
Hämeentie 157
00560 HELSINKI
puh. (90) 777 611

Gun Stjernberg
perintäsihteeri
Vakuutusosakeyhtiö
Garantia
Olavinkatu 1 B
00100 HELSINKI
puh. (90) 15 151

TILINTARKASTAJAT

Harriet Ahrenberg
luotonvalvoja
ABB Service Oy

Pekka Tiilikainen
talouspäällikkö
Valtameri Oy

VARATILINTARKASTAJAT

Hannu Markkanen
talousjohtaja
Helsingin KTK Oy

Marja Viinikka
luottopäällikkö
Neste Oy

LUOTTOALAN NEUVOTTELUKUNTA

Puheenjohtaja
Olli Kivelä
markkinointijohtaja
Tietoperintä Oy
Ratapihantie 11
00520 HELSINKI
puh. (90) 15 631

Jäsenet:

Tom-G. Ahlroos
Osastopäällikkö
SLO Oy

Lassi Kantola
pankinjohtaja
Suomen Yhdyspankki Oy

Pertti Larva
luottopäällikkö
Sanoma Osakeyhtiö

Seija Lehtonen
talousjohtaja
Perheauto Oy

Kari Mälikärki
luottopäällikkö
Kaukomarkkinat Oy

Mikko Parjanne
toimitusjohtaja
Suomen Asiakastieto Oy

Veikko Semi

Risto Suviala
toimitusjohtaja
Eräpäivä Oy

TOIMIKUNNAT

Lakitoimikunta:

Puheenjohtaja
Timo Mäki
varatoimitusjohtaja
Perimistöimisto Contant Oy
PL 20
20101 TURKU
puh. (921) 270 000

Jäsenet:

Reijo Aarnio
hallintopäällikkö
Suomen Asiakastieto Oy

Pirjo Ahola
varatuomari
Intrum Justitia Oy

Kari Heiskanen
luottopäällikkö
Kesko Oy

Visa Koskiahde
aluepäällikkö
Kansallisaikarahoitus Oy

Jyrki Lindström
johtaja
Tietoperintä Oy

Juha Perälä
lakimies
Postipankki Oy

Anna-Maija Urpelainen
osastopäällikkö
Oy Teboil Ab

Koulutustoimikunta:

Puheenjohtaja
Gun Stjernberg
perintäsihteeri
Vakuutusosakeyhtiö
Garantia
Olavinkatu 1 B
00100 HELSINKI
puh. (90) 15 151

Jäsenet:

Satu Henttonen
osastopäällikkö
Tietoperintä Oy

Veijo Laakso
apulaisluottopäällikkö
Luottokunta

Eero Seppä
luottopäällikkö
Asva Oy

Risto Suviala
toimitusjohtaja
Eräpäivä Oy

Ulkomaantoimikunta:

Puheenjohtaja
Thomas Feodoroff
toimitusjohtaja
Intrum Justitia Oy
Pasilanraitio 5
00240 HELSINKI
Puh. (90) 144 055

Jäsenet:

Petri Carpén
luottopäällikkö
Luottokunta

Raimo Järvisalo
yhteyspäällikkö
Suomen
Luottotieto-osuuskunta

Virpi Laaksonen
sihteeri
Intrum Justitia Oy

Mika Linna
lakimies
Perimistoimisto Contant Oy

Mats Nybondas
toimitusjohtaja
Dun & Bradstreet
Soliditet Oy

Yrjö Stenberg
talouspäällikkö
Oy Hobby Hall Ab

**Luottolinkin
toimitusneuvosto:**

Päätoimittaja
Mikko Kallankari
luottotietotutkija
Suomen
Luottotieto-osuuskunta
Läkkisepänkuja 2 A
02600 ESPOO
Puh. (90) 613 711

Jäsenet:

Helena Lajunen
luottotietokonsultti
Dun & Bradstreet
Soliditet Oy

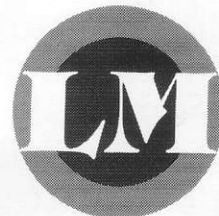
Jukka Marttila
luottopäällikkö
Enso-Gutzeit Oy

Ari Rajala
toimitusjohtaja
Balance-Consulting Oy

Pasi Randén
perintäsihteeri
Intrum Justitia Oy

Siru Syrjälä
osastopäällikkö
Oy Valitut Palat-Reader's
Digest Ab

Jorma Tähtinen,
lehden taittaja
toimitusjohtaja, AD
Mainosateljee Tähtinen Ky

**LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry**

UUDET JÄSENET

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
12.10.1994 hyväksytyt uudet
jäsenet

Randén Pasi Antero
perintäsihteeri
Intrum Justitia Oy
Pasilanraitio 5
00240 HELSINKI

Lindroos Jyrki Kalevi
puottopäällikkö
Oy Huolintakeskus Ab
Metsäläntie 2
00620 HELSINKI

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
3.11.1994 hyväksytyt uudet
jäsenet

**Linna Mika Jaakko Her-
manni**
pakimies
Contant Oy
Aurakatu 8
20100 TURKU

Adams Mike Peter
toimitusjohtaja
Kreditstyrning Oy
PL 53
00501 HELSINKI

Karjalainen Mervi Marita
perintäkäsittelijä
Kreditstyrning Oy
PL 53
00501 HELSINKI

Suuronen Ari Tapani
perintäkäsittelijä
Kreditstyrning Oy
Vilhonvuorenkatu 12 B
00580 HELSINKI

Kouhi Martti Olavi
jaostopäällikkö
Oy Shell Ab
PL 16
01301 VANTAA

Saario Eija Inkeri
talouspäällikkö
Valmet Traktori Oy
44200 SUOLAHTI

Virtala Sirpa Anneli
luotonvalvoja
Oy Philips Ab
PL 75
02631 ESPOO